

Anti Faşist Birliğin Sağlanmasında

PARTİMİZE GÜVENİYORUZ

Genel Başkan Behice Boran'ın son İl Temsilciler Toplantısı'ndaki kapanış konuşmasının özeti aşağıdadır.

Son bir kapanış konuşması yapmaya niyetlenirken, doğrusu şöyle düşünüyordum: Konu o kadar önemli, son derece önemli ki, toplantı kapanırken yeniden belli başlı noktaları özetlemekte, altını çizmekte fayda vardır. Oysa bu ikinci oturumda konuşan partili arkadaşların konu üzerinde öylesine etraflı düşünerek gelmişler, öyle güzel hazırlıklar yapmışlar; konunun ciddiyetini, önemini, kapsamını, içeriğini, benim konuşmamda belirttiklerimin de ötesinde yeni açılardan bakarak, yeni noktalar getirerek öyle saptamışlar ki; doğrusu onları dinledikten sonra, bir an için dedim ki, galiba kapanış konuşmasına lüzum yok.

Ama yine de benim kapanış konuşması yapmam bir alışkanlık oldu galiba, ayrıca ilk etkiden kurtulamadığım için, yani bütün konuşmalar çok tatmin edici olmasına ve örgütün meseleyi bütün ciddiyetiyle anladığını göstermesine rağmen, gene de konunun önemi dolayısıyla son bir defa daha tekrar etmek pahasına da olsa altını çiziyim dedim.

Konu, biliyorsunuz, dünya çapında da önemli. Çünkü emperyalizm aşamasının son evrelerinde tekelci kapitalizm, daha sonra da tekelci devlet kapitalizmi biçimine veya niteliğine bürünmüş olan kapitalizm, artık eski liberal demokratik geleneğini reddetmekte ve doğrudan doğruya her türlü gerici, tutucu, faşist akımlara, eğilimlere, rejimlere açık bulunmaktadır. Onun için de dünyanın bütün kapitalist ülkelerinde, gelişmiş olanlarda, gelişmiş olmayıp geri kalmış olanlarda dahi, anti - faşist güçlerin demokratik birliğini sağlamak işçi sınıfı partilerinin en başta gelen görevlerinden, uğraşlarından biri olmaktadır. Ama Türkiye'de, hele Türkiye'de 5 Haziran seçimlerinden sonra sorun daha da ivedilik kazanmıştır. Çünkü 2. MC koalisyonu kısa sürede derlenip toparlandı ve ilk kurulduğundan, görünürde daha muhkem bir şekilde, yani daha büyük bir sayı ile güvenoyu alarak, daha bir çabukluk, hızlilik, işi ele alma yeteneği göstererek kurulmuş bulundu. Onun için

Türkiye'de 1977 yılının yaz aylarında ve sonrasında faşist idare veya faşizan uygulamaların giderek daha da artırılması sorunu MC gündeminin birinci maddesi olarak önümüzde duruyor.

Durumun ne kadar ciddi olduğunun altını çizsem, gene de belki kafi derecede ciddiyetini belirtmiş olmam. Ciddiyet şuradan geliyor: Birincisi —söyledim— 2. MC iktidarı böyle oluştu, ikinci bir neden de bu şekilde örgütlenen ve iktidarı ele geçiren büyük sermaye sınıfı burjuvazi karşısında —biz gerçekçiyiz, bilimsel olmakla övünüyoruz; onun için hoş olmasalar da gerçeklerden kaçmayız, acı da olsa gerçekleri reddetmeyiz, inkar etmeyiz, görmezlikten gelmeyiz— maralesef de olsa, böyle örgütlenmiş, iktidarı ele geçirmiş ve bütün imkanlarıyla, işçi ve emekçi sınıfların demokratik hak ve özgürlüklerine karşı saldırıya geçmiş büyük sermaye sınıfı karşısında işçi ve emekçi kitleler aynı derecede değil, hatta dengeli tutacak derecede bile güçlü bulunmuyorlar. İşçiler ve emekçiler şüphesiz sayı olarak nüfusun büyük, ezici çoğunlu-

ğunu oluşturuyorlar. Ve son hesaplaşmada sayıca üstünlük çok önemlidir. Ama son hesaplaşmada.. O hesaplaşmaya gelmeden evvel, o sayıların, büyük olan sayıların büyük nitelikle kazanmış olması lazım. Sadece sayılar kendi başına büyük bir güç teşkil etmiyor. Eğer sayılar, dağınık sayı rakamını, toplamını ifade ediyorsa, bir yığın ifade ediyorsa büyük bir güç ifade etmiyor; ne zaman sayılar organik bir bütünü ifade ederse, bir aritmetik toplama değil, bir organik bütünü ifade ederse, işte o zaman sayıca üstünlüğün ağırlığını göstermesi de önemlidir. Ama Türkiye'de bugün işçi sınıfı, onun müttefikleri emekçi sınıflar böyle organik bir bütünlüğe ulaşmış, büyük sermaye karşısında onu alt edecek, en azından onu dengeleyecek güce gelmiş değiller. Bunun için faşizme karşı, emperyalizme karşı demokratik, ilerici, yurtsever, demokrat güçlerin birliği ve dayanışması sorunu, gayet ivedi ve gayet hayati bir sorun olarak önümüzde durmakta.

Dediğim gibi, bütün dünya için önemli, bütün kapitalist ülkeler için önemli, fakat

Türkiye'nin kısıca Türkiye ettüğün özel şartların dinin dinası Türkiye de özellikle ivedi, özellikle hayati bir sorun olarak önümüzde durmaktadır.

Bundan dolayı katılan karamsarlığa düşmeyiz elbet. Güç bir dürumla karşı karşıyayız, çetin bir mücadele vermekle karşı karşıyayız ama, her zaman söyliyoruz, sosyalizm uzun soluklu bir mücadeledir, sosyalizm mücadelesi dikensiz gül bahçesinden geçen, düzün bir asfalt yol gibi değil, çukullarla, dikenlerle, zorluklarla dolu olan bir yoldur, diyorum ve bunu bir edebiyat olarak söyleyebiliriz, her geçişin benzetmesi olarak söyleyebiliriz. Tarihini gördük, ancak bizim zamanımızda olduğuna göre, son çözümlerde belirleyici bir etki oynayacak olan sayısal ağırlık bizde olduğuna göre, doğru bir çizgi izler ve 24 saat partili olmanın bilincine canla, başla, canımız dişimize takarak çalışırız, kitleleri, işçi sınıfını örgütlemeye çalışırız bu iş başlarıdır.

Çok kısa bir gelecekte, yani görünür bir siyasi ufukta bir askeri darbe olasılığının pek büyük olmadığı gözlemlendi doğrusu, —ki doğru olduğuna inanıyoruz— o zaman bizim bu örgütlenmeyi başarmak, rayına oturmak, geliştirmek için bir zaman mesafesinin de var demektir.

Bir birliği, dayanışmayı meydana getiren, seçtiğimiz yöntem üzerinde biraz durmak isterim. Neden pratikte ilerite, hatta üçer seviyesinde yerel örgütleri, yerel ilercil unsurları, demokrat unsurları temasa girip bir birliktelik oluşturmaya getirmelerinden başlamak yentimini öngörüyoruz da, merkezen bir çatrı yapıp, bir toplantı yapıp arkasından da bir basın toplantısı ve bilmen kaç imzalı bildiri nespedir bu işi başlatmak yoluna gitmiyoruz? Şundan dolayı gitmiyoruz. İkinci yöntem uygulanmaz değil, uygulanır ama bu ikinci yöntem uygulandığı zaman işin ciddi olabilmesi ve ciddi olarak kabul edilebilmesi için biraraya gelen, protokolü veya asgari programı imzalayan, arkasından basın toplantısı yapan, bilmen kaç imzalı bildiri yayınlayan örgütleri herçekten bir kitle gücü olmaları lazım; bu örgütlerin herçekten birleştirilmesi istenen ve gereken işçi ve emekçi sınıfları birleştirmede birer manivela olarak kullanılabilir, hiç değilse ilerde kullanılabilmesi muhtemel ve mümkün olan örgütler olması lazım gelir. Bu olmadığı zaman böyle gösterişli toplantılar, çatrı platformlar ve bildiri nihayet bir gösteri olmaktadır öteye geçmez. Gazetelerin manşetlerinde ilk çıktığı zaman belki göz alıcı ama arkası, ardı gelmeyen, herçekten bir toplumsal hareket olarak ortada somut birşey göstermeyen, bırakmayan, geliştirilmeyen bir davranış olmaktadır öteye geçmez.

Ve maalesef böyle bir dönemi Türkiye geçmişte yaşad. Onun için de demokratik güçlerin emperyalizme ve faşizme karşı birleşik hareketi, dayanışması sorunu konusu biraz yazıldı, en azından biraz yazıldı.

1970 öncesi demin bilirdiğimiz, demin tanımadığımız ve eleştirdiğimiz biçimde güç birliği ve dayanışması yıllarına gidilmeye çalışıldı. Hatırlarsınız Dev - Güc diye bir örgütlenmeye giddi. Bu örgütlenmeye, sistisini biliyoruz ama, bir hayli uzun listeler teşkil eden sayda dernekler katıldı. Bunlar Ankara'da birkaç tane, belki başka şehirlerde de, şimdi hatırlıyorum, mitingler yaptılar, nutuklar oktılar. Bu mitinglerde, bakıyordunuz, ancak mitingten mi-

tinge adını duyulmuş ama başka zaman varlığından haberdar olunmuş, çünkü bir iş yapmayan derneklerin pankartları, flamaları oluyordu. Ve ondan sonra bildiriyle yayınlanıyor, bunların altında da bir sürü derneğin adları bulunuyordu. Fakat ancak mitingten mitingte, flamlar ve pankartlarla toplantıya katılan ve bildirielerin altına çok sözlü uzun dernek isimleri yazan bu derneklerin fiilyatta bir varlıkları yoktu. Bunlar tabela dernekleriydi, hiç bir gerçek toplumsal gücü, kitleyi temsil etmiyorlardı. Bu şekilde yolaştırdılar hareketi. Büyük isimlerle, büyük bildiriyle, mitinglerle, ama gerçekten demokratik güçlerin emperyalizme ve faşizme karşı etkin, elle tutulur, ağırlığı olan bir hareketi ortada yok.

Bundan kaçmak istiyoruz. Bir defa bunu yapmaya hakkımız yok. Bu kadar ciddi bir mesleği böyle yolaştırmaya, böyle hafife almaya ve böyle hafife alınmasna sebep olmaya hakkımız yok. İkincisi, şundan dolayı yapmayız: Biz işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olmak iddiasında yazık ve bu iddiayı lafya yapmıyoruz, bunu içtenlikle benimliyoruz. İşçi sınıfımızın bilimsel partisi olma gereklerini bütün imkanlarımızı kullanarak, gücümüzün yettiği yerine getirmeye çalışıyoruz. Biz işçi işçi sınıfının bilimsel partisi olmanın mesuliyetini, ciddiyetini üzerimizde taşıyoruz. Biz ciddi bir partiyiz ve ciddi olmak zorundayız. Çünkü işçi sınıfının partisi olmak gibi büyük bir onuru, büyük bir şerefi o muzlarımızda taşıyoruz. Ciddi bir parti olarak da böyle gösterişli paravanalar olmaktadır öteye gitmeyen veya gösterişli, parıltılı ama içinin canlı varlığı, yok olmuş bir kabuk olmaktadır öteye gitmeyen sözde cephe, birlikler kurmaya kalkmız.

Bundan dolayıdır ki, geçmişte yapılan bu hatayı tekrarlamamak, onun çoklu izlenimlerini tasfiye etmek içindir, diyorum ki, fillen ilce, il (bilhassa il seviyesinde) somut hedeflere yönelik, somut eylemlerle bu işe başlayalım. Esasen buna, başlanmasın da bulunuyor. Burada bugün bunun üç tane misalinin gördük. Dün gece Kartal'da, MESS grevleri işçileri yararına Partimizin ve CHP teşkilatının, TÖB - DER'in ve diğer bazı demokratik unsurların katılmasıyla çok başarılı bir toplantı yapıldı. Karadeniz Ereğlisi'nde yapılanları delege arkadaşımızın ağzından dinledim. Samsun'da yapılanları Samsun il temsilcisi arkadaşımızın dinlediğimize ve bunlar gibi daha bizim bilmediğimiz yerlerde de bu biçim temaslar, biraraya gelmeler olmaktadır, yapılmaktadır. Yücel arkadaşımız Ankara'da ve İstanbul'da demokratik kitle örgütlerinin merkez ve şubeleri seviyesinde yapılan temaslardan söz etti. Yani böyle bir hareket şartları zorlanmasyla kendiliğinden başlamış oluyor. Bir daha parantez içinde söyleyeyim, hani bilimsel sosyalizmde meşhur bir söz vardır, "problemler çözümleriyle beraber belirir ve ya problemler çözümlerini de beraberinde getirir", denir. Eger toplumdaki bir problem belirirse, mutlaka o problemin çözülmesi olanacağı da belirmiştir, denir. İşte demek ki, bu biraraya gelme, dayanışmak, güçbirliği etmek o kadar hayati, geçişin kendisinin iftışkan bir gereklilik ki, örneklerini duyduğumuz çeşitli yerlerde ve daha bilmediğimiz birçok yerde yerel örgütler bir araya gelecek birliktelik ne yapabiliriz, güçlerimiz nasıl bir araya getirebiliriz, sualyle karşılıklı bunun çözüm yollarını arıyorlar.

Bu noktada belki hemen akla gelebilecek bir itirazı cevaplamak isterim: Belki şöyle düşünülebilir. Böyle orada burada kendiliğinden başlamış olan yerel hareketlerle bu işi başlatmaya gitmek, bilimsel sosyalist yöntemlerden sapmak, ampririk ve pragmatist bir yöntem kullanmaya gitmek olmaz mı, diye sorulabilir ve ilk bakışta böyle bir sual haklı da olabilir. Ama bizim niçin böyle başlamaya ve bir müddet böyle bir yöntem geliştirmeye çalışacağımızı gerekçelerini az önce verdim. Bu Türkiye'deki somut şartlardan doğan bir zorunluluk olmaktadır. Ve bir zaman süresince yerel örgütler arasında başlayan bu hareketleri geliştirecek, başlanmasını olan yerlerde başlatarak bir yere kadar çalışmaları geliştirilir, ondan sonra, o beraber çalışma içinde, pratik içinde, mutabaklıklar, anlaşmalar oluşur ve bir noktadan da bu kağıda dö-külere ortak bir platform, bir program haline gelir. Bunu hiç bir zaman öyle ampristik, pragmatik bir zihniyette söyleyemiyoruz. Söyleyemiyizim kanıtı bugünkü toplantılar, söyleyemiyizim kanıtı yönetim kurulumuzun yayınlanmış olduğu broşürdür. Nihayet ampririk ve pragmatist bir görüşle ele almamızın son kanıtı müsaadenize benim yaptığımız konuşmadır. (Genel Başkan Boran Çark Başak'ın geçen sayısında yayınlanan açış konuşmasına atıfta bulunulmaktadır.) O konuşmada bütün bu demokratik ve anti-emperyalist güçlerin birliğinin kalın, temel çerçeveleri çizilmiştir. Temel ölçüler konuşmaların belirlenmiştir. Yani görüldüğü ki, biz kafamıza hiç bir kilavuz fikir olmadan, hiç bir bakış açısı olmadan ne yapacağımızı bilemediğimiz için, bırakalım kendiliğinden hareket başlansın da ne olacak görülmüşüncüsel bir çalışma içine girmiyoruz. Kafamıza gayet berrak ve sağlıklı kilavuz fikirler var. Sorunun ve hareketin çerçevesinin genel çizgileri ve ayrıca nitelikleri gayet açık seçik saptanmış oluyor. Ve biz aslında başlamış olan bu hareketleri, yerel hareketleri de kendi halinde bırakmış değiliz. Daha merkezimiz böyle bir karar alıp bu kararın teşkilatına resmen bildirmiş oldu, bütün bu anlatılan yerleri işbirliği, güçbirliği olaylarında partilerin hesabını yönlendirci rolü vardır. Ve TIP'in yönlendirci rolü olmaması kaçınılmazdır. Biz böyle, yönlendirmeye ısrar etmemek de, ister istemez yönlendirmiş oluyoruz, çünkü biz Parti olarak anti - faşist, anti - emperyalist mücadelemizin belkemiği, temel gücü, itici öncü gücü olan işçi sınıfının partisiziz. Onun adına, gücümüzü ondan kaynaklanarak ve bütün enerjimizi onun davasına, işçi sınıfının ve işçi sınıfıyla beraber bütün ezilen, sömürülen kitlelerin kurtuluşu davasına adayarak iş için için daylanıyor. İşçi sınıfı ise, sahabeyin kısaca belirtmeye çalıştığım üzere, anti - emperyalist ve anti - faşist mücadelemizin biricik temel, tutarı, ısrarı gücüdür. Bu demokratik ve anti - emperyalist birlik hareketine giren diğer bütün örgütler su veya bu noktada, su veya bu ölçüde kaypaklık yapabilirler, yapacaklardır. Tutarsızlara düşebilirler, hatırla baştan tutarız olurlar, işçi sınıfının partisi, hayır. O, her an, her zaman tutarı, sistemli, sebattı, işin ardını takip eden gücü ve böyle olduğu için de, hiç bir özel niyeti olmasa bile bu varlıklarından dolayı hareketi yönlendirci olur. Zaten daha önceki yazılarımızda ve konuşmalarımızda belirt-

•Devamı 19. sayfada•

Asıl Dayanağımız, Güvencemiz Örgütümüzdür

(Genel Sekreter Nihat Sargın'ın son il Temsilcileri Toplantısı'nda yaptığı konuşmasının özeti aşağıdadır.)

Genel Sekreter Sargın, konuşmasına; kısa süre önce il Temsilcileri Toplantısı yapılmış olmasına karşın yeniden biraraya gelmenin nedeni olarak, "Anti - faşist mücadele ve Partimiz" konusunda il temsilcileri olan arkadaşlara Merkez Yönetim Kurulunu'nun görüşlerini aktarmak ve bu konuda ilk yapılacak işleri görüşmek olduğunu bildirecek başladı.

"Hem konunun toplantıda geçişilmesi sırasında sürati sağlamak ve hem de konunun somuta indirildiği, pratik uygulamaya alınması sokulduğu sırada karşılaşılabilecek ortak sorunlar üzerinde Merkez Yönetim Kurulunu'nun öngörülen çözüm yollarını belirlemek arkadaşlarımızı yardıma olmak üzere kısaca birkaç nokta üzerinde durmak istiyorum" diyen Genel Sekreter Sargın, Partimizin önünde duran bu güncel ivedi görevlere ilişkin olarak daha 1975'te "Demokratik Birleşik" ile somut hedeflerini ortaya atıldığını, bunu il, Büyük Kongre Kararlarının ile edildiğini hatırlattı. "İ. Büyük Kongre kararları bu doğrultuda hem somut öneriler getirmekte, hem de örgütümüzde, buradan toplumsal bulunan biz örgüt yöneticilerine bunların yerine getirilmesi için görev yüklenmekteydi. Bu açılım, kongreden bu yana gelen sürecin devamı, bu görevin yerine getirilmesi, somut pratikte uygulanması olarak görmek, değerlendirmek gerekir" diyerek, kısaca anti - faşist eylemin örgütlenmesi sorunu üstünde durmuş, örgütlerin temsili işi esas alan anti - faşist örgütlenmenin geliştirilmesinin önemli ve böyle bir örgütlenmenin yasal dayanaklarına işaret ederek konuşmasını şöyle sürdürmüştür:

"Arkadaşlar böyle geniş bir yelpaze içinde ilercil, demokrat ve yurtseverler bilimsel sosyalistlere kadar uzanan değişik ölçü ve akımları ve bunların temsilcisi oldukları kitleleri kapsayan, aynı işçi, emekçi sınıflar ve hatta Genel Başkanımızın ayrıca üzerinde durduğu gibi, bütün burjuvazinin tekil kişilerini dışında kalan ve onunla çelişki içinde bulunan kesimlere kadar uzanan geniş bir yelpaze biçiminde anti - faşist, anti - emperyalist güc ve eylem birliğinin oluşturma sırasında karşımıza çıkan en önemli sorun bu kitlelerin örgütülüğüdür. Bunların örgütlenmesi gerek; örgütülü olarak mücadele katılmaları gerek. Demokrasi bildirmişimizde buna özellikle işaret edilmiştir. Bu kitlelerin örgütülü müca-

deleye katılmaları için bir manivela, bir kaldıraç görevi yapan değişik örgütler var, ilercil demokrat partiden tutun, bilimsel sosyalist parti olan Partimize kadar siyasi partiler var. Siyasi partilerin dışında sendikalar, odalar var. TÖM-DER, TÜTÖD, TÖB-DER, gibi sendika olmasına gereken, ama yasal bakımdan su anda sendikalaşamayan demokratik kitle örgütleri var. Bunlara, gençlik kesimlerini örgütlemeye çalışan kuruluşlar, Halkverleri gibi çeşitli adlar altında çalışan ve topluca kitle örgütleri olarak nitelendirilmiş örgütleri de katabiliriz.

"Yasalar siyasi partilerle derneklerin birliktelik çalışmasına engel olmak için kullanılabilir getirmiştir. Ancak bu da asılabilir. Yürürlükte olan yasalar, geçici olmak kaydıyla bir takım eylemler için "komite"ler kurulmasına elverişlenmiştir. Hep bildiğiniz üzere, Partimizin züdenlediği toplantılarda başka, çok defa emniyet, yönetim kurulundan bile, bir "Terap Komitesi" arar o toplantı için. Değişik örgüt yöneticileri birliktelik bir miting, kapalı salon toplantısı ve "düzenleme için temsilcileri eyleme biraraya gelebilirler. Ve o temsilciler üç ayrılaşma sınırlı olmak kaydıyla geçici bir komite oluştururlar, buna yasalar elverişliyor. Ama bunların devamlılığına, sürekliliğine elverişmiyor. Oysa başka ülkelerde genellikle böyle oluyor. Değişik örgüt temsilcileri bir arada komiteler teşkil ediyorlar. Bu komiteler eylemlerini zamanla sınırlı olmayan bir biçimde yürütüyorlar. Bizde ise buna olanak yoktur. Bu gibi girişimler yasal dayanakları mahrum. Ama bu da asılabilir. Bugüne kadar uygulanmayan yasal dayanakları bulunabilir ve geliştirilebilir" diyen Genel Sekreter Sargın, bu konuda geliştirilebilecek örgütlenmeleri, halen yapılan çeşitli uygulamalardan da örnekler vererek anlattı.

Böyle bir örgütlenme içinde işlerin başlançta çok ağır yürüyebileceğini, çünkü kitleyi deneylerde gördüğümüz gibi kelimeler üzerinde dahi tartışmalar yapıldığından, ortak noktaların bulunarak geliştirilmesinin zaman aldığını, ancak kalıcı adlarını böyle atılabileceğini belirten Genel Sekreter Sargın, böyle bir örgütlenmede o birliğin esas alınabileceğini, böylece niyel gücünü çok önüne alarak kenarda kalabileceğini düşünen örgütleri de kendilerini güvenceye hissedebileceklerini söyledi.

Nihat Sargın konuşmasını daha sonra şöyle sürdürdü:

"Gerçekten bu işin içinde içtenlikle yer almak isteyenlerle su veya bu nedenle sa-

dece karşı çıkmayı kendilerine ilke edimseler olarak zamanla oriyasına çıkar. Her seye karşı çıkmayı marifet sayanlar adımı adam kendi - kendilerini bu hareketin dışı ve kitle tabanını yitirir. Onun için başlançta aceleliğe, çok çabuk ve çok kesin sonuç almak üzere harekete geçmeye gerek yoktur. Genel Başkanımızın belirttiği gibi bu uzun soluklu, uzun vadeli, bir mücadelelerdir. Adım adım belirli bir yöne doğru, her gün biraz daha mesafe kat edecek mücadeleyi sürdürmek zorundayız.

"Diğer yandan örgütlenme biçimi ne olursa olsun, gene sabahki oturumda çok huzurlu olarak işaret edilmiş üzere, önemli olan, asıl olan, kitlelerin hareketliliğidir. Birlikte mücadeleyle katılmaları. Çeşitli tartışmalarda çoğu kez bu nokta gözden geçirilmelidir. Oysa tabanda, yer birimlerde, illerde, ilçelerde, kitleyle daha yakın temas içinde onların bu şekilde bir araya gelecek kurucakları belki, önce geçici ama sonra sürekliliği olacak olan örgütlenme biçimleri onları kitleyle yakın temas içinde olmaları nedeniyle hem somuta bağlayacak, hem de asıl özülenen, istenen şeyi gerçekleştirmekte daha süratli, kısa sürede netice alırdır duruma sokacaktır. Bu nedenle Merkez Yönetim Kurulunu'nda böyle bir çalışma biçimi daha yararlı görülmüştür.

"Hareketi daha başlançta somuta indirgemek düşüncesinden kaynaklanan bu biçim örgütlenmenin bir örneğini dün akşam İstanbul'da arkadaşlarımız yaşadılar. Tam olarak anti - faşist, anti - emperyalist gücü birliği olarak mütaale edilmiş bile, ö-nun içinde bir parça olan, MESS'e karşı grevde bulunan maden işçilerini yardım için TIP Kararlı ilercil yöneticileri, CHP yöneticileri, TÖB-DER yöneticileri biraraya gelecek bir yardım gecesini düzenlediler. Ve büyük başarı kazandıılar. Elenen gelen gayret gösterildi. Dotun kesimlerde içtenlikle davranıldı. Samyurum ki amaca ulaşıldı. Bu geçici bir örgütlenme biçimi, geçici bir çalışmaya, ama insanların, onların temsilcisi olduğu örgütleri birbirine yaklaştırdı, arkadaşlarımızı biraraya birleştirdi. Başka yerlerde de faşizmi, oradaki faşist eylemleri, hepimizin birinci derecede sorunu haline gelen pahalılığı, zamları protesto etmek üzere kapalı salon toplantıları ve için böyle muhtelif örgütleri, kitle örgütleri, parti yöneticileri biraraya gelebilirler. Böyle bir toplantıyı birliktelik organize edebiliriz. Bu türü bir başlançta daha sonrası için bir ilk adım niteliğine büründürülebilir.

"Bu tür bir örgütlenmede kimlerin yer alıp almayacağı çok büyük önem ve ağırlık taşımaktadır. Kendine hangi adı verirse versin, istediği kadar anti - emperyalist anti - faşist olduğunu iddia ederek etsin, kilitlerini ve örgütlerini önel iddialarına değil, nesnel ölçütlerle bakılır. Dünya sosyalist sistemine ve Türkiye işçi sınıfı hareketine düşman ve saldırgan tavır gösterenler, eylemlerinde kendini açıkça gösteren ve böylece nesnel olarak emperyalizm ve faşizmle —kendini iddiaları ne olursa olsun— aynı çizgiye düşen maocuları, kitleleri örgütülü mücadele yerine, bryessel terörizmi çalışmaları esas olarak ortaya koyanları, bu türü maceracıları böyle bir hareket içinde, işbirliği içinde hiç bir şekilde ye-

ri olamaz. Başta da söyledim gibi büna- rın dışında böyle bir eylem için çok geniş bir yelpaze öngörülmüştür.

•Arkadaşlar, burada önemli vurgulanacak nokta CHP'nin durumudur. İlerici, demokrat siyasi bir parti olarak CHP'nin, işçi, emekçi kesimleri içinde geniş bir desteğe sahip olan CHP'nin bu hareketin içinde yer alabilmesi için elden gelenin yapılması gerekir. Bu, bizim Büyük Kongre'mizin de kararıydı —hatırlayacaksınız— ve gerekli girişimlerde bulunulmuştu. Ama bilindiği üzere o zaman bir netice alamadık MC'nin yeniden kurulmasından sonra da öyle görünmektedir ki, CHP merkez yöneticileri böyle bir hareket içinde yer almaya bugün için de en azından kararı ve hazırlıkları de- ğildirler. Tersine cepheleşmenin —aslında cephe çoktan oluşmuş da— ona karşı mü- dacele durumunda olanların bir araya ge- lip birlikte hareketinin —ki asıl güç onda- rır, gücün kaynağı ondadır— sonucu, top- lumun kâmlara bölüneceği düşüncesiyle bundan uzak durmak istediklerini muhtelif yazılarında belirtmişlerdir. Bu bakımdan en azından bugün için bu konuda kararlı ol- madıkları görülmektedir.

•Ama arkadaşlar, Merkez yöneticileri- nin bu görüş ve düşüncede olması CHP ta- banının, özellikle CHP'ye oy veren geniş ke- simin bütünüyle böyle olması demek de- ğildir. Çeşitli il ve ilçelerde çok daha somut olayların içinde olan, sıcak olarak olayları yaşayan insanlar, yaşadıkları, acısını duy- dukları faşist gelişmeye karşı birlikte bir ca- re bulmak için böyle bir eyleme çok daha yatkındır. Başlangıçta en azından tek tek insanlar çıkabilir ve nihayet böyle birleşik bir hareket, CHP merkez yöneticilerini de olumlu bir tavır alma durumuna sokabilir. Ama biz ısrarla içtenlikle olarak CHP'nin de bu iş içinde mutlaka yer alması gerektiğini vurgulamaktan, onun için uğraş vermekten geri kalmayacağız.

•Diğer sol partilere gelince, doğrusunu isterseniz örgütsel olarak diğerlerini biraz daha sıkı olan TSİP'in dışında, diğerleri- nin bir iki il geçen örgütsel açıklıkları da- hi yoktur. Bu bakımdan hareketi getirecek- leri katkından çok —hele vardiye nedenleri- nin esasını, geçmişte ve bugün Türkiye işçi Partisine tepki teşkil ettiğiğine göre— çalı- şmaları daha zorlaştırıcı, zaman bakımından daha geciktirici, hatta engelleyici rol dahi oynamaları mümkündür. Ama arkadaşlar; bütün bu olumsuz faktörlere karşın olabil- diğince en küçük bir birim, bir örgüt bir- mi veya tek bir kişiyi bile hareketin içine alabilemek ve onun katkısından yararlanı- labilmek isteriz. Geçici ve daha sonra daimi örgütlenmiş çalışmalar içinde ilk basvura- cılığımız kimseler olmamak kaydıyla. Biz iç- tenlikli davranıyoruz. Bu geniş yelpaze i- çinde olabilecek bütün kişi ve örgütlerin —ki esasını örgütler teşkil etmektedir— bir araya gelmesinden yanayız; ama, bütün ey- lemlemler esasım dar grupçuluk çıkarları teşkil eden ve bu harekete de öyle bakan- lar olursa. —ki olacaktır, muhtemeldir— onlar kendi kendilerini hareketin dışına i- teklediler.

•Arkadaşlar, gene böyle bir girişimimiz- de karşımıza çıkacak sorunlardan biri de su-

olacaktır. Genel Başkanımız belirttiği ü- zere, son zamanlarda bu güç ve eylem bir- liliği lafı çok fazla ediliyor, hele MC yeniden iktidara geçtikten sonra. Demokratik kitle örgütlerinin, özellikle genel merkezli ve İstanbul, Ankara, Bursa, İzmir gibi büyük iller düzeyinde birlikte toplantılar düzenle- niyor. Birlikte yapılabilecek eylemlerin yola- rı araştırılıyor, esasları saptanmaya çalı- şılıyor. Diğer yandan bilindiği üzere bir de DISK başkanının ortaya attığı bir UDC çağrısı var. DISK'in organı Politika gazete- si, herkesi UDC'ye katılmış gösterdi, yani anti - faşist güc birliğinden yanayım diyen herkesi UDC içinde gösterme gayretli için- de oldu. Fakat UDC konusunda somut hiç bir adım atılmadı.

•Ama, ister böyle sadece bir isim ola- rak kalan bir çağrı olsun, ister kitle örgüt- lerinin daha somut olarak bir araya gelip gereksinimlere cevap verecek bir takım or- tak noktalar sağlanıp işe başlayıp bazı eylem biçimleri düşünmeye kadar vardırı- maları olsun, Partimizin bu çalışması, bun- ların karşısında ne durumdadır? Bunlardan bütüncül ayrı bir şey midir, diye bir soru akla gelebilir ve zannederim bu soru kar- şımıza çıkacaktır.

•Arkadaşlar UDC çağrısı Halil Tunç'un genel grev çağrısı ile birlikte ortaya atıldı fakat o tür bir çıkış bağlanırsa bunun po- litik sonucu ancak bir AP - CHP koalisyo- nu olurdu; onun dışında da somut birşey ortaya atılmadı. Diğerleri de o çağrılara işbirliği önerilerini yineliyorlar, ama hiç değışle şimdilik en üst düzeyde, genel ve soyut çağrılar olarak. Bu bakımdan bizim girişimimiz somut hedeflere ve eylemlere yönelik, somut örgütlenmelerle, pratikte iş- birliğini ve dayanışmayı oluşturmak şeklin- de ortaya çıkacağına göre, bu durumda Par- timizin girişimi, bugüne kadar yapılan ça- ğrı ve çalışmalar dışlamak değil, tersine on- ları da içerecek, daha ileri düzeye, somut- laşmaya doğru götürün ve böylece onları aşan bir durum göstermektedir. Bu açık duruma karşın, bugüne kadar belirtilen çağrılar ileri sürülenler, bu girişimimizi na- sıl karşılayacağını ve ne gibi tepkiler or- taya koyacaklarını bugünden bilmemize o- lanak yoktur.

•Ancak biz, başta da belirttiğimiz üze- re içtenlikli davranışımızı ve çalışmalarımı- zı sürdürüyoruz, bunda kararlıyız. Her fir- satta içtenlikimizi ortaya koymaktan çekin- meyeceğiz ve dediğim üzere soruna —kendi patentleri içinde olursa olur, başka türlü- olmasın, ancak bu iş böyle yürür— diyen, dar grupçu hesaplarla hareket edenler ki- carsa, onlar kendilerini dışlayacaklardır.

•Arkadaşlar, böyle bir güçbirliği somut hedefler olarak neleri öngörebilir, sorusuna da Genel Başkanımız açıklıkla cevap ver- di. Genel hedefleri ortaya koydu. Ama bu- nunu da somutlaştıran, 1975'teki Demok- rasî Bildirgemiz ve daha sonraki Büyük Kongre kararlarımızdır. Ve Büyük Kongre kararlarımızın, öyle sanıyoruz ki, bu geniş yelpaze içinde yer alacak kuruluşların hiç- birince ortak olunmayacak hemen hiç bir yanı yoktur. Gene de bunlara karşılıklı gö- rüşüp tartışarak, ortak noktalar bulup o-

notaktar üzerinde çalışarak ve somut pra- tikte uygulamaya geçerek adım adım geli- şireceğiz, ilerleteceğiz. Genel Başkanımız dediği gibi, asıl ortak platform ondan son- ra ortaya çıkacaktır.

•Böyle bir çalışma ne gibi biçimlerde yapılabilir? Hep bildiğimiz üzere bütün de- mokratik hakların kullanılması söz konu- su. Yani toplantı, kapalı salon toplantısı, mitingler, gösteri yürüyüşleri, bildiri yayı- nalama, imza toplama gibi bütün demokratik hakların kullanılması söz konusudur.

•Arkadaşlar, Partimizin seçim öncesi ortaya koyduğu görüşler, söyledikleri birer birer doğrulanıyor. Ve böylece seçim sıra- sında Partimizi çemberlemeye için gösterilen uğraş ve bunun sonucu ortaya çıkan du- rum, o hava yavaş yavaş dağılmaya yüz tu- tuyor. Gerek toplantı, gerek onları şu ve- ya bu anlamda temsil eden kuruluşlar ola- rak örgütler, onların yöneticileri daha a- çık olarak, daha dikkatlice Partimizin ça-lışmalarını izliyor ve ne yapacağını baki- yor. Bu olumu bir yaklaşıp.

•Seçim sonuçları aldığımız sonuçtan çok daha ilerde olsaydı, bu girişimimiz ne olacaktır? Ve bugün somut durum sözleri bi- rer birer doğrulanıyor, politikasının doğru- luğu adım adım herkesce görülen, anlaşı- lan Parti olarak seçim öncesinden daha el- veriliştir. Önemli, mahalli seçimler var. Böylece geliştirebileceğimiz anti - faşist güc ve eylem birliği hareketinin bir devamı ola- rak bu mahalli seçimler kullanılabilir. Ve mahalli seçimlerde Partimizin seçim kam- panyası bu temel üzerine de oturtulabilir. Bugün hemen herkesce zorunlu olarak belirlenen bu güç ve işbirliğinin gerçekle- şmesinde, gerek pratikteki uygulamaları ve çalışmalarınıyla, gerek aşağıdan başlayarak, ama adım adım ilerleyerek tüm vesiceler ortaya koymasıyla Partimizin bu girişimle- ri, kitlelerin bize yönelmesini daha da ge- liştirirler. Partimize kitleler üzerinde et- kinliğini daha artırabilir. Ama biz başta da belirttiğimiz üzere, her fırsattan yararlanı- rak bu hareketin, Partimizin doğrudan ken- di görüşlerini, ideolojisinin propagandasına için bir alan olmalıdır. Bu güç ve işbirliği içinde ortak olunan, hepimizin birleştiği noktalar üzerinde birlikte çalışma arzusun- da olduğumuz konusundaki içtenlikimizi her fırsatta belirtmekten geri kalmayaca- ğız. Bununla birlikte, bu kadar geniş bir yelpaze içinde ve en azından yanlışlıklarını bildiğimiz eğilimlerin ve temsilcilerinin ar- sında, politik esnekliğimize rağmen, ide- olojik tutulmuş ve elden bırakılmayacak ideolojik müdacelemizi daha da yoğunlaştı- racağız; bu da bizim görevimiz. Böyle ge- niş bir yelpaze içinde bu içtenlikli davranış- ımızla birlikte, Parti olarak ön plana çı- kmamız, kendi görüş ve düşüncelerimizi gi- derek daha geniş kitlelere kabul ettirme- mi, bu konuda önceden ısrarla bunları sa- vunarak değil, ortak noktalarla birleşile- rek birlikte yürülebilecek hareketin içinde, gerçekten en özürtili en disiplinli, en di- namik, en yiğit, en örgütlü kadromuzla yer alacağımız için bir süreç içinde mümkün olabilecektir. Ve her zaman olduğu gibi bi- zim asıl dayanışmamız, güvençemiz, sıhhiyetimiz partili arkadaşlarımız ve onlarla oluşan ör- gütümüzdür.

Anti faşist Mücadele ve Partimiz

Çark Başak'ın geçen sayısında
•Anti - faşist mücadele ve Partimiz, gündem maddesiyle çalışmalarını yü- rüten son İl Temsilcileri Toplantısı hakkında kısa bilgi verilmiş. Genel Başkanımızın yaptığı toplantının açış konuşması da yayınlanmıştır bulunuyor- du.

Öğleden sonraki oturumda ilk ola- rak söz alan Genel Sekreter Sargın'ın konuşmasının özeti ile Genel Başkan Behice Boran'ın Japonya konuşması- nın özeti diğer sütunlarımızdadır.

Toplantıda sunulan rapor ve yapı- lan konuşmaların bir bölümü sayfa-larımızın elverdiği ölçüde aşağıda yer almaktadır.

Partimizin Önündeki Görevler

Faşizm ülkemiz emekçilerinin başına bir kara yılan gibi çökebilir. Çökmesini bek- lemeye sosyalistik, yurtseverlik deyidi, Fa- şizm gelmeden durumu tahsil edip, geçit verememek gerekir.

Bugün Türkiye'de faşizme karşı müca- delenin ve demokrasî cephesinin itici ve ör- gütleyci gücü Partimiz olmalıdır. Diğer il- ke sosyalist partilerin olduğu gibi Parti- miz de faşizme karşı demokrasî cephesini mutlaka kurdurmalıdır. Bunun başlangıcı, bir ölçüde de zeminini yaratmış durumdayız. İ. Büyük Kongreden sonra genel başkanımı- zın kongre kararını maddi hayata geçire- mesiyle CHP İleriye gelişmesi bu cephe- nin kurulmasında önemli bir adımdır. A- ma yeterli değildir.

Sosyal demokratların kaypaklığı, ikil itililiği çok önemlidir. Bu, göz önüne alın- rak yüksek zirve görüşmelerinin yanısıra Partimiz tüm Türkiye ölçüsünde anti - fa- şist mücadeleyi başlatmalı, örgütlenme de- recesini arttırmalı, örgütlü güc olduğunun is- patlamalıdır. İlerici demokratlarla işbirlik- kurumalı, demokratik örgütlerin desteği sağlanıp görkemli anti - faşist müdaceleleni

çığırını açmalı •Politik istekler çerçevesin- de politik görüşler örgütlenmeli, ağıfıme, bildiri ve diğer olanakları zorlayarak diğer güçleri yanına almalıdır. Bu durum kar- şısında sosyal demokratların tabanı zorlan- malı, anti - faşist mücadeleye çekilmelidir.

Demokrasî cephesinin ortak platformu Partimizin uzak görüşlülüğü neticesi te 1975'te yayınlanan •Demokrasî Bildirgesi- ne somutlanmıştır. Ve İ. Büyük Kongre ile belgelenmiştir. Bu görüşler etrafında tüm İ- lerici, demokrat ve yurtseverlerin birliğı sağlanmalıdır. Bunun için girişimlerde bu- lunulmalı, ortak hedefler saptanmalı ve de- mokratik cephe mutlaka oluşturulmalıdır.

Parti olarak unutmamamız gereken diğ- er bir olgu bu cephenin kurulması ça- lışmaları sırasında faşist güçlerin boş durma- yacağıdır; onların da planları ve saldırıları olacaktır. Bunlar boş çıkartılmalı, faşizm saldırsın ve açık faşizme dönüşmesi- ne karşı kitlelere uyanık tutulmalı, savunma yöntemleri cephe olarak ve parti olarak ihmal edilmemelidir. Dünyada bu ihmal

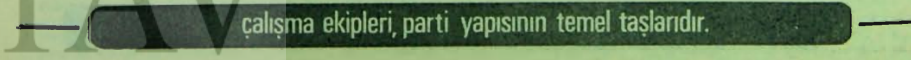
yüzünden acı deneyler yaşanmıştır. Bu de- neyler bize ders olmalıdır.

Bağimsızlık ve demokrasî mücadelesi 2. MC. ile sınırlı bir mücadele değildir. Bu mücadelede, tüm faşist odakları ile ekonomik kaynakları kurutulana kadar süren müca- deledir. Bu mücadelede Partimize önemli gö- revler düşmektedir. Hem kısa vadeli ivedi görev alan demokrasî cephesinin kurulma- sı, hem de sosyalist mücadeleye için örgüt- lülüğün artırılması, kitle desteğinin kazanıl- ması açısından Partimize önemli görevler beklemektedir.

Partimizin Türkiye çerçevesinde denen- miş, sinanmış kadrolarıyla bu mücadeleyi başarmasına inancımız taandır. İl örgütü- olarak bu görevler uğruna geçici gündüzü çalmışyama hazırız. Bu mücadeleyi mutlaka kazanacağız.

FAŞİZME GEÇİT YOK
ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜC YENİLMEZ
YAŞASIN SOSYALİZM
YAŞASIN PARTİMİZ

— Amasya İl Yönetim Kurulu'nun raporundan

Umur Coşkun — Arkadaşlar, etkin bir anti - faşist mücadele verebilmek için en başta demokratik hakların sonuna kadar kullanılmasına için mücadele etmek, demokratik hakları savunmak ve bunları geliştirmek için mücadele etmek gerekir. Konumuzla ilgili bir boyut olarak il yönetim kurulunda görüşüğümüz bir öneriyi burada sözlü olarak dile getireceğim :

Arkadaşlar, hep bildiğimiz gibi MC iktidarının bugün başta bulunmasından da yararlanarak, gerek Emniyet makamları, gerek adli makamlar, gerekse idari makamlar büyük bir keyiflik içinde iş görmektedirler. Daha çok yasalara göre değil, politik tercihlere göre iş yapılmaktadır ve bu arada hedef alınan genellikle işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketi ve genel olarak demokratik, anti - emperyalist, anti - faşist işçiler hareketleri ve örgütlenmeler olmaktadır.

(Bundan sonra Ankara il örgütünün karşılaştığı anti - demokratik keyfi uygulamaların örneklerini veren Coşkun sözlerini şöyle devam etti) :

Daha partimiz kurulduğundan ve Demokrasî Bildirgesi ortaya çıktığından beri anti - demokratik yasaların ayıklanması ve kaldırılması yönünde bir talebimiz vardı. Bunu somutlamak lazım. Yani hangi maddelerin kaldırılması gerektiği konusunda bir çalışma yapılmasında, bu dönemde büyük yarar olacaktır. Çünkü Anayasada değişti-

riyen maddeler bir yana, aynı dönem içinde yasalarda yapılan ve bu uygulamaların nedeni ya da bahanesi olan birçok yasa değişikliği var. Bu konularda iyi ve ayrıntılı bir incelemenin, önümüzdeki mücadeleler açısından büyük önemi olacaktır. Bunun kamuoyu açısından da büyük önemi olacaktır. Partimiz açısından da büyük önemi olacaktır.

Yapılması gereken ikinci çalışma ise şu: Bir kişiyi, ya da bir örgütünü, bir demokratik kuruluşun, yasalar önünde, bu anti - demokratik yasalar önünde bile bazı hakları var. Örneğin Emniyette fena muamele yapılmasına lazım, yani burdan başlıyarak, adli makamlar önünde devam eden bazı hakları var. İşte idari makamlarla yurttaşların ya da kuruluşların ilişkilerini düzenleyen yasalarda bütün anti - demokratikliklerine karşın gene de yurttaşların ve kuruluşların bazı hakları var. Bu haklar ise tam olarak bilinmiyor. Partimiz içinde de tam olarak bilindiğini söyleyemeyiz. Biz sık sık böyle anti - demokratik uygulamalarla karşılaştığımız halde Partimiz dışında bu bilgisizlik çok daha yaygın bir şekilde. Bu nedenle, bu demokratik haklar, özgürlükler konusunda ve bunların ne yönde korunması konusunda yine ayrıntılı bir çalışma ihtiyacı var. Bu ayrıntılı çalışma hem sık sık anti - demokratik baskılara karşışan parti üyelerimize, parti örgütlerimize yararlı olacaktır; hem de kamuoyuna duyuru-

luluğu zaman demokratik kuruluşlar için ve demokratik kuruluşlarda görev alan kişiler için yararlı bir çalışma olacaktır.

Burada bir noktaya daha işaret etmek isterim. Bu çalışmanın kamuoyuna duyurulması birçok yönden önem taşıyor. Bugün artık hele böyle işçenec uygulamaların günlük bir olay haline geldiği bir ortamda, bu yasal hakların sonuna kadar savunulması, son derece önemli bir nokta. Yine bildiğimiz gibi bu işçenecler sırasında bir yığın yalan ifade de üretiyorlar. Eger bu uygulamalar karşılık bir tepki olarak gene yurttaşlara ve demokratik kuruluşlara, her halde Adli makamlar önüne çıkana kadar, eğer fena muamele yapıyorsa, ifade verme hakkını da kullanmayı hatırlatan bir uyarı olmasında yarar var. Çünkü bu gün artık bu baskı uygulamaları sonucunda Emniyet ifadeleri doğruluğunu ve geçerliliğini yitirmiş durumdadır. Bunun kamuoyuna sergilenmesi bakımından bu çalışmanın sonucunda, —bu bir örnek— böylesine uyarıların da yapılması yerinde olacaktır. Bu yasal çalışmanın bir önemi gene demokratik kuruluşların ve siyasi partilerin bir araya gelmesinde bulunacak siyasi formüller açısından da gereklidir. İl Yönetim Kurulunu adına dile getireceğim öneriler bu kadardır.

Ankara İl Yönetim Kurulu adına Umur Coşkun'un konuşmasından

İkinci MC hükümeti, 1. MC'nin son iki yılda uyguladığı ekonomi - politikayı, yaptığı ve yapacağı son zamlarla devam ettirmeye aziminde olduğunu göstermiştir.

Türkiye kapitalizminin içinde bulunduğu çıkmazın yükünü, işçilere, köylülere, memurlara çektiğinden, çöktürmektedir.

İşçi ücretlerinin maliyet içinde esasen düşük olan payı, daha da düşürülecektir.

Köylülerin ürettiği tarımsal ürünlerin taban fiyatları düşük tutulmaktadır, düşük tutulacaktır. Ve buna rağmen mamul tarımsal ürünlerin fiyatları düşürülecektir.

Memurların katsayısı artışı gösterme-lik kılacaktır.

İkinci MC hükümeti politik olarak, faşizan girişimlerine hiç vermiştir. Siyasi cinayet sebeplerinin saldı ve tertipleri yoğunlaşırken, "anarşi-yi önleme bahanesiyle kişisel ve toplumsal en temel demokratik haklarımız çiğnenmektedir. Polise verilen anti - demokratik yetkiler aslında işçi sınıfının ve emekçilerin sermaye sınıfına karşı yaptıkları mücadeleyi hedef almaktadır.

İkinci MC hükümeti DGM'lerini tekrar

gündeme getirmektedir. İkinci MC hükümeti aldığı bu tür ekonomik ve politik kararlarla kurtuluşu faşizme görmekte ve faşiz-

min koşullarını oluşturmaya çalışmaktadır. Kız. Kredişli İlçe örgütünün raporunda

Anti Emperyalist, Anti Faşist Mücadelede Yapılması Gerekenler

Sermayenin tüm olanaklarını kullanarak tekrar işçiyi getirdiği 2. MC Hükümeti, iktidarda bulunmanın avantajlarından faydalanarak faşizmi tezgahlama peşindedir.

Burjuvazinin ekonomik bunalımları her geçen gün derinleşmektedir. Bunalımlar işçilere, köylülere, tüm emekçilere yüklenmekte, pahalılık, yoksulluk altında yaşam çekilmeye hale gelmektedir. Halikimiz bu gelişin kararlık sonucunu iyi bildiği için ülkemizi bu hale getirenlere karşı dayanışma ve mücadelesini yükseltmektedir.

Kitlelerin sola sosyalizme yönelmişliği çok iyi bilen burjuvazi, bu yönelmeyi saptırmak için, faşist nitelikli MHP'ni aştırdı. Bu ulusun kahramanı gibi göstermektedir. Genel Başkanımızın deyimliyle MHP kuzu postuna bürünmüş bir kurt politikası izlemektedir. Onların bu politikası işçi sınıfının ve müteakibi emekçi kitlelerin uzun vadeli sosyalist mücadelesi ile yenilgiye uğratılacaktır.

Ülkemizdeki anti - faşist, anti - emperyalist mücadelelerin yükseltilmesinde sosya-

listlere büyük görevler düşmektedir. Kitlelerde anti - faşist duyu ve istekler ağır basmaktadır. Bu duyu ve istekleri eyleme dönüştürmek için en kısa zamanda anti - faşist birleşik cephenin oluşturulması, Birleşik Cephe çevresinde mücadelenin yürütülmesi gerekir.

Faşizme karşı mücadelede dağılık, birbirinden kopuk eylemlerle verilemez. Hele kitlelerden kopuk eylemlerle faşizme karşı mücadele verdikini zannedenlere şiddetle karşı çıkılmalı, faşizmin aleti olmanın başka bir şey yaramadıkları vurgulanmalıdır.

Anti - faşist mücadelede birliğin sağlanması görevi işçi sınıfına ve onun politik örgütüne düşer. Anti - emperyalist, anti - faşist mücadelede partimiz görev ve sorumluluklarını bir karara bağlamak, bu kararların en kısa zamanda pratiğe aktarılmalıdır.

Faşizme karşı mücadelede partimizin görev ve sorumluluklarını karara bağlanmasında yardımcı olmak için aşağıdaki görüşlerimizi belirtiriz :

— 5 Haziran seçimleri ve ondan önceki anti - emperyalist, anti - faşist sloganlarla kitlelerden oy toplayan CHP'ne sorum-

luluğu hatırlatılmalı ve birliğe katılma çağrısı yapılmalıdır.

— Sendikalar, demokratik kuruluşlar, demokler ve partiler arasındaki anti - faşist birliğin oluşturulmasında partimiz öncülük etmelidir.

— Sol adına çıkmış, eylemleriyle faşist tirmanışın aleti olan grupların teşhir edilmesi, politikalarının burjuvaziye hizmet ettiği sergilenmelidir.

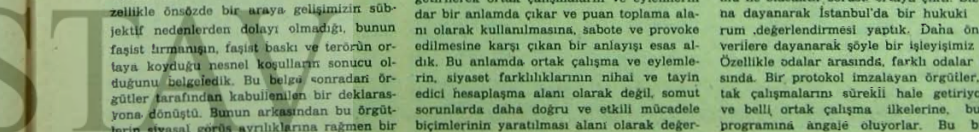
— Gençlik faşist tirmanışın aleti olmanın kurtarılması, üniversitelerin ve devlet kurumlarının faşist işgalinden arındırılması işçi etkin bir politika uygulanmalıdır.

— Faşist nitelikli MHP ve onun yan kuruluşu olan Ülkü Ocaklarının eli alınarak destek gördüğü kirli çevrelere açığı karlanmalıdır.

— Faşist demagogların sahte yüzü ve görünümü kitlelere sergilenmelidir.

— Somut hedefleri belli anti - faşist eylemler (mitingler, yürüyüşler, gösteriler) yönlendirilmeli ve desteklenmelidir.

Tasova İlçe örgütünde raporundan

Yücel Gürsel — Ben İstanbul'da yaşadığımız bir deneyim hareketle bazı konulara değineceğim. Genel Sekreter arkadaşın da değindiği gibi kitle örgütlerindeki çalışmamız uzun vadeli bir çalışma. Ye bu uzun vadeli çalışma esas itibarıyla sonradan değişmeyecek, altından kaymayacak bir anlayış ve çalışma tarzını gerektiriyor. Bu aynı zamanda bugün anti - faşist, anti - emperyalist mücadele ile de çok yakından ilgili. Bundan bir ay önce İstanbul'da, Ankara'daki gelişmelerde de paralel olarak Mühendis Mimar Odaları Birliğinin Koordinasyon kurulu sekreataryası adına bir çağrı yaptık ve İstanbul'da, birçoğunun merkezi Ankara'da olan kitle örgütlerini toplantıya çağrdık. Toplantının güncel sebebi, o sıralardaki Türk - İlyin genel grev çağrısı ve DISK'in eylem birliği önerisiydi. Fakat o toplantıyı yönlendirerek, bu örgütlerin bir araya gelişinin sadece bu güncel ve aidatıcı konu olmadığın belirttik, bunun sürekli hale dönüşmesini sağladık. Bu gibi çalışma yöntemini bir bakıma diğer bölgelerdeki çalışmaya yöntemine, bundan sonraki çalışmalarına da belli alanda katılma bulunabilecek nitelikte. Şöyle ki, ilk planda ortak çalışma ilkelere saptama yolunu seçtik. Ve özenle önsözde bir araya gelişimizin sübjektif nedenlerden dolayı olmadığını, bunun faşist tirmanışın, faşist baskı ve terörün ortaya koymuş ortak çalışmaların sonucu olduğunu belirledik. Bu belge sonradan örgütler tarafından kabul edilen bir deklarasyona dönüştü. Bunun arkasından bu örgütlerin siyasal görüş ayrılıklarına rağmen bir-

lendirerek, bu kitle örgütlerinin ortak çalışmalarına karşı kayıyın olmaları sorunları ilkelere düzeyinde bağlayan bir metne dönüştürüldü ve bu metin aynı şekilde Ankara'daki çalışmalara, buradaki örgüt merkezlerine de eleştirilerek, buradaki çalışmalara bir katkı olarak da iletildi.

Bu arada öğrendiğimiz bilgilere göre Ankara'da buna benzer çalışmalar olmuş ve anti - emperyalist, anti - faşist eylem birliği platformu şeklinde isimlendirilen çalışmada, buna benzer bir yöntem değil, özellikle bu platforma katılma, ve bir komite düzeyinde, 9 büyük örgüt tarafından oluşturulan ve bu komitenin görev ve yetkileri düzeyinde bir çalışma anlayışı öne geçmiştir. Biz biçimsel bir çalışmanın öne geçmesini değil, temelde anti - faşist, anti - emperyalist kitle örgütleri düzeyindeki mücadelenin özünden kavranmasını ve bunun kitlelere yaygınlaştırılmasını, bunun üzerine örgütlenme biçimlerinin doğru olarak gelişebileceğini eleştirerek getirdik.

Bunu sadece şu anda kitle örgütleri düzeyindeki bir gelişme olarak özetlemeye çalıştık. Fakat bu çalışmalarda içinde bulunmuş sürekli kazanılmasında hukuki durumu ne olacaktır sorusu ortaya çıktı. Biz buna dayanarak İstanbul'da bir hukuki durum değerlendirilmesi yaptık. Daha önceki verilere dayanarak şöyle bir işleyişimiz vardı. Özellikle odalar arasında, farklı odalar arasında, bir protokol imzalayan örgütler, ortak çalışmalarını sürekli hale getiriyorlar ve belli ortak çalışma ilkelere, bunun programına angaje oluyorlar. Bu bizim

lin bir çıkış noktası olmuştu. Ve bu sırada Dernek fikri de geliştiği için ikisini birden inceledik. Öncelikle deneyimiz protokol olduğu için gerek devletler arasında, gerek hükümetler ya da tüzel kişiler arasında protokollerle bunların mümkün olabileceği düşüncesinden hareket ettik. Ama bunun sakıncaları vardı. Protokoller kısa sürede oluyor ve her yıl tekrarlanması zorunlu ortaya çıkıyor, yeniden bölümlere neden oluyor. Dernekleme tipinin ise genelde bir çözüm şekli çabaleceğini ve bu derneklerin de başlanacağı kitle örgütlerinin sadece yönetim kurulları düzeyinde, ya da gelecekte duruma göre sendikalar ve siyasi partilerin de üyelerinin katılabilceği dernekler şeklinde olacağına dayanarak, bu öneriyi geliştirdik. Bizim bu önerimize karşı özellikle belli bir kesimden, bu öneri sermayenin örgütlenmesine paralel örgütlenmediği şeklinde —bundan iki yıl önce de bu anlamda değerlendirmişlerdi— karşı çıktık. Biz buna nasıl sermaye bizim örgütlenmeye biçimlendiren ders alıyorsa, bizim de onların örgütlenme düzeyinden ders almamız gerektiğine dayanarak, karşı çıktık.

Yine bu duruma paralel olarak şu konu da var. 6 Haziran 1975 yılında TÜSİAD'ın da girişimiyle büyük ölçüde, ayrıca bir Hür Teşebbüs Konseyi de gerçekleştirilmiş durumda. TÜSİAD'ın temsil ettiği büyük sermaye kuruluşlarının yoğunlaştığı bu örgütlenme, ayrıca Hür Teşebbüs Konseyi ile büyük sermaye dışı örgütleri de kontrol altına alma girişimindedir ve kendi içinde değişiklikleri olmakla birlikte, belli ölçüde mesafeli almış. Örneğin Ziraat Odaları Birliği, Esnaf ve Sanatkarlar Dernekleri Konfederasyonu Hür Teşebbüs Konseyi içinde kontrol altına alınmaya çalışılmaktadır. Biz de —gerek İstanbul'daki ortak program ve çalışma ilkelerinde belirttik, gerekse burada da dile getirildi— büyük sermayeyle temelde çelişkisi olan küçük ve orta sermaye gruplarının, yani ve sanatkarlar derneklerinin konfederasyonu ile biçimlenen örgütlenmenin incelenmesi, gerektiğinde bunlarla diyaloglara geçilmesi ve o çelişkiler doğrultusunda da bunların en azından pasifize edilmesi ya da sermayeye karşı nesnel konularından yararlanarak sermayeye karşı olmalarının sağlanması gibi, genel dü-

zeyde söylenmekle birlikte, pratik olarak bu nasıl gerçekleştirileceğimizin tanımlanması ve hatta bazı somut deneylere geçilmesi gibi önemli bir sorunu belirtmek istedik.

Arkadaşlar;

Son söz olarak birçok arkadaşın da belirttiği ve özellikle Birinci İl Temsilcileri Toplantısı'nda Genel Başkanımız tarafından yapılan son konuşmada dile getirilen, partililerin bu dönemde tavırları insiyatif, ideolojik yeterlilik, cesurca girişim ve ataklık yeteneklerin çok önemli olduğunu vurgulamak istiyorum. Ve buna da parti ve partililerin yapısı uygundur. Şu bir gerçek ki, partiler gerek seçin öncesinde, gerek seçim döneminde oligarşistlik fedakarlık ve disiplin göstermişlerdir. Anti - emperyalist, anti - faşist mücadeleleri insiyatif ve daha fazla sorumluluk ve insiyatif gerektiren bir çalışma olarak bizleri bekliyor.

M. Kitle Örgütleri Bürosu
İyisi Yücel Gürsel'in
konuşmasından.

Parti'nin Özgün Görevleri ihmal Edilemez

Halim Bulutoğlu — Partili arkadaşlarımız, Merkez Yürütme Kurulunun son kararında ve Genel Başkanımızın sabahki açıkladığı konuşmasında anti - faşist güç ve iştirakli örgütlenmeye çok büyük önem veriyor. Hem partimizde, hem de partimiz dışında bir takım çevrelere anti - faşist güç ve iş birliği konusunda veya birleşik cephe konusunda çeşitli öneriler vardı. Ancak yine arkadaşlarımız da belirttiği gibi bu tür öneriler sadece lafta kalan öneriler düzeyinde kalmıştı. Mesela DISK'in yaptığı UDC çağrısı veya TSİP'in yaptığı birleşik cephe çağrılarını somut örgütlenme platformu getirmeksizin, somut programlar ortaya koymaksızın yapılmış çağrılarla ve nitelik sonuçları da bugün açıkça ortada. Şu veya bu tür çağrılara, şu veya bu kadar örgütün katıldığı söylense bile, etkilediği çevre veya bıraktığı düzey ortada. Bu bizim ilimizden bir örnek vererek gireceğimiz ve daha sonra da asıl konumuz olan bu iş ve güç birliğinin somut örgütlenmesi hukuki düzeyde nasıl gerçekleştirilebilir konusundaki düşüncelerimi belirteceğim :

Samsun'da bu tür girişimler hemen hemen bir yıldan beri vardı. Yalnız bu bir yıl içinde bu demokratik kitle örgütlerinin somut konular üzerinde bir araya geldikleri, bildiri kaleme aldıkları veya mitingler düzenledikleri bir düzeydeydi. Bu tür toplantılara Partimiz de bir temsilci gönderiyor ve orada tutarlı bir şekilde örgütlenme, eylemin örgütlenmesi veya bildirinin kaleme alınması doğrultusunda çaba gösteriyordu. Bugün bu artık iyice acil hale gelmiş bulunmakta ve bundan 15 gün önce Samsun'da buna benzer bir girişimde bulunuldu. Büyük ölçüde Partimizin öncülüğünde ve diğerleriyle üst düzeyde bir araya gelmiş Samsun çapında demokratik kitle örgütleri temsilcilerinin ve de geniş ilericiler yurtsever kesimin katılacağı bir top-

lantı düzenlenene yoluna gidildi. Üst düzeydeki görüşmelerden sonra toplantı TÖB - DER'in çağrısı üzerine gerçekleştirildi. Ve oluşturulan konuşmalar tamamıyla Partimizin bugün önerdiği çerçevede düzeyinde olumlu bir hava içinde geçti. Orda DISK'in UDC çağrısı lehinde konuşma yapabilecek insanları olmasına rağmen, bu çağrının üst düzeyde kalan bir çağrı olması, somut bir program ve somut örgütlenme ilkeleri ortaya koymaması yüzünden bu kişiler tarafından savunulamadı. UDC ile sadece birlik çağrısı yapılmıştı ve bu da pek fazla bir şey ifade etmiyordu. Çünkü toplantı bu iş ve güç birliğinin somutla nasıl yansımaya konusundaydı. Bu konuda ise bu kişiler yeni bir şey getiremediler. Ve genel anlamıyla şu sonuca vardık. Genel olarak çeşitli olaylarda belirli kararlar alabilecek, belirli eylemleri programlayabilecek bir komitenin kurulması ve bu komitenin hayata geçirilmesi somut konusu oldu. Ancak şunu tıraf etmemiz lazım ki, ne ordaki kişiler, ne de biz bunun nasıl olacağı, nasıl hayata geçirileceği konusunda bir öneri getiremedik. O yüzden genel sekreterimizin ikinci oturumu açarken yaptığı konuşma oldukça açıklayıcı.

Ancak şöyle bir gelişim de var. Bildiriniz gibi bir takım gruplar, bir takım dernekler kurmaktalar, gençlik dernekleri veya dayanışma dernekleri gibi. Ve aslında bunları kurmalarındaki amaç, kitlelerin demokratik talepleri uğrunda değil, kendi siyasi görüşlerinin o birimdeki temsilciliğinin açılması açısından bu tür girişimlerde bulunmaktalar. Ve hatta bu çeşitli yerlere kâğıt dağılabilmekte. Daha sonra da günün koşullarında bu görüşler birer gazete etrafında yine birleşebilmekte.

Yalnız şunu belirtmemiz lazım, biraz önce konuşan arkadaşımızın da üzerinde durduğu gibi belli bu tür girişim bu grupların

genel merkez düzeyinde ilk başta belli karşı girişimlere maruz kalabilir. Hatta engellenmiş çalışmalarına gidilebilir. Fakat bu konuda Genel Sekreterimizin söylediği gibi ısrarlı bir tavır göstermek ve bu iş ve güç birliğinin, bu düzeydeki somut örgütlenmenin sonuna kadar gerçekleştirilmesi doğrultusunda çalışma işine girmek gerekir. Ve yine bu konuda en fazla destek olabilecek yerel birimler kurulmalı, bu demin söylediğim çerçevede içinde kurulan ve de hayatiyet kazanan örgütlerle bu türlü bir girişim Türkiye çapında gerçekleştirilebilir.

Bu yüzden yerel birimler ve Partimizin il örgütlerini, burada ortaya çıkacak çerçevede içinde aktif biçimde bu tür iş ve güç birliği oluşturulması doğrultusunda çaba içinde girmesi gerekmektedir. Yalnız bir şey de ortaya çıkıyor. Bir takım gençlik dernekleri bu adla kurulumda da olsa, bu dernekler belirli siyasi görüşlerin ifadesi şeklinde ortaya çıkmakta. Ve hatta bir sürü gençlik derneği veya buna benzer dernekler bu anlamda işlev görmektedir. Zaten gençlik örgütlenmesi konusunda, kadın örgütlenmesi konusunda, ortada bir açık olmanın bahsetmemiz, bu açığın doldurulması şeklinde bir çaba içinde girmemiz de bu yüzden. Bu gibi örneklerin gerek anlamda kitleleri örgütleyebilecek düzeyde örgütlenmeye sahip olamayacakları açık. O yüzden bu türlü dernekler, yerel birimlerde oluşturulan komitelerine işlevsiz hale, doldurulması gereken alanlarda hiç vakit geçirmeksizin, bu tür alanlarda gerek örgütlenmenin, örgütleri kurulumu doğrultusunda çaba içinde girmemiz de gerekir. Yani şu anlayıştan kesinlikle uzaklaşmamız lazım, oluşturulacak komite içinde bir tane gençlik derneği vardır ve o gençlik derneği sanki Türkiye çapında, gençliğin tek derneği gibi kendisini kabul ettirmeye çalışabilir. Bu olanağın kesinlikle verilmesi lazım ve o alandaki boşluğu doldurulması açısından bu türlü

analıya yerli veremeksizin çalışmanın yürütülmesi gerekir.

Yine bu tür çalışmalarda elbette öncülük partili arkadaşlar olmalıdır. Elbette öncülük, oluşturulacak komitelerde çok fazla sayıda partili arkadaşın olmasından geçmemelidir. Bu konuda, iş ve güç birliği konusuna en tutarlı yansımaların, bunun gerçekleştirilmesi konusunda en tutarlı müdahale verenlerin bilimsel sosyalistler olmasından geçmekte. Ve bunun da gerçekleştirilmesi için bu iş ve güç birliği konusunu bütün partili arkadaşlarca iyi kavranması, ilkelereyin iyi kavranması, çalışma yöntemlerinin iyi kavranması ve hangi eylemlerin ne şekilde yapılabileceğinin iyi kavranması gerekir. Ve önerilerin belli de öncüllük bu toplantılarda partili arkadaşlarımız tarafından getirilmesi ve bu önerilerin gerçekleştirilmesi doğrultusunda aktif bir mücadele içinde girmesi gerektirir.

Söyle ters bir durum da şu konusudur. O tabiri ki, kurulacak olan derneklerde ters bir eylemin gerçekleştirilmesi eğilimleri şu konusudur. Bu eğilimler şu veya bu göşist akımın dayatması sonucunda -işte iş olursa olur, olmazsa olmaz- şeklindeki çataşılmalara doğru gidilebilir. Bu durumda bence yapılmaması gereken şu olmamalı. Siz bu iş yaparsanız ben yokum anlayışı olmamalı, aktif ideolojik mücadele verilmeli. Bu eylemin ne denli yanlış olduğu analıtmalı, ne denli zararlı sonuçlara ortaya koyacağı anlatılmalı ve ikna yoluyla gidilmelidir. Biliyoruz, bilimsel sosyalistler uzun süreli mücadele vermek durumundadırlar. Olye birleşik zorlukla karşılaşılsa bu işi bırakıp gitme durumunda kesinlikle olmamaları gerekir. O halde ideolojik tutkulu diye belirtilen ve altı özdeklili çizilen veya sahip olunup, bu konuda getirilen yanlış eylemler biçimlerini aktif olarak eleştirilmesi sağlanmalı ve ikna etme yoluna gidilmelidir. Bu konuda da titiz bir çalışma içinde girmelidir.

Yine arkadaşlar, şu tesbitin altını özel-

likle çizmek gerekir. Bugün varolan demokratik kitle örgütleri gerçek anlamıyla emekçilerin çok az bir kısmını kendi bünyesinde barındırmaktadırlar. Mesela bir TÜM - DER —biliyoruz kesin karar ama— memur örgütlenmesinin çok az bir kısmını, belirli bir kısmını barındırmaktadırlar. TÖB - DER de aynı şekilde, TÜTED de aynı şekilde. İşçi sendikaları için de durum farklıdır. Bunlar bir tarafta bugün önemli bir demokratik güç henüz örgütlenmemiş vaziyettedir. Mesela köylü hareketi, işçi - köylü ittifakından bahsediyoruz, bu iş ve güç birliği için, ittifak için köylü hareketinin de sokulmasından bahsediyoruz ama bu alanda da oldukça büyük bir eksiklik görüyoruz. O halde bu iş ve güç birliğini, çetilli demokratik kitle örgütleri arasında kurmaya çalışırken, çetilli siyasi birimler arasında kurulmaya çalışırken, aynı zamanda partililerin ana görevi, hiç bir zaman ikinci plana atılmayacak görevi, bu örgütlenme alan kesimlerde aktif çalışma içinde girebilmek, o kesimleri örgütleyebilmek ve o kesimleri de anti - faşist, anti - emperyalist mücadele içinde keşkilbilmesine çalışmak. Bu kesinlikle ertelenemeyecek bir görevdir. Yine aynı şekilde, Partinin özgün çalışmaları, Partinin geniş yığınları sosyalizme kazanması için çalışmaları var. Partinin üye kazanma doğrultusunda çalışmalarının, Partinin sosyalist propaganda yönündeki çalışmalarının, şu veya bu örgütlenmeye katkı sağlama yönündeki çalışmalarının, bu da tür iş ve güç birliği konusu ön plana alınıp, ikinci plana atılmaması, yine ön planda tutulması gereken çalışmalardan olması gerektirir. Çünkü hepimiz biliyoruz ki, Partimizin bu iş ve güç birliği konusundaki çetilli güçleri tutarlı bir çaba içinde sokabilmesi, ancak Partimizin etkinliğini, örgütlenmesini ve yapısını genişletilmesine, kuvvetlendirilmesine bağlıdır. Elbette iş ve güç birliği konusunda yapılan çalışmalar da Partinin etkinliğini artırmaya doğrultusunda önemli olanaklar ortaya çıkaracak-

tir. Ancak bu yapılabilen aynı zamanda diğer alanlarda, örgütüsüz alanda, Partinin girmesi gereken alanda, demin saydığım alanlarda aktif bir mücadele içinde girmeli ve bu görevin hiç bir zaman ikinci plana atılmaması gerekir.

Bildirginiz gibi esnaf kooperatifleri, şu veya bu kooperatifler yani tekellemeye karşı olan kesimler de örgütüsüz vaziyettedir. Yüce örgütü olsa bile bunlar büyük sermayenin güdümünde olan dernekler durumundadır. Tekellere karşı tavırları söz konusu olmasına rağmen, esnaf kefalet kooperatifleri gibi kesimler bugün —demir ar kadeşimizin belirttiği üzere— başkanlığını TÜSİAD'ın yaptığı Hür Teşebbüs Konseyi içinde tekelci sermayenin politikası doğrultusunda yönlendirilmektedirler. Bu önemli bir eksiklikler. Bu konudaki çalışmalar kesinlikle ikinci plana atılmamalı, bu dernekler içinde partili arkadaşların aktif bir çalışma içinde girmesi gerekir.

Gene benzer şekilde sosyal demokratların da elbette bu iş ve güç birliği konusunda önemli işlevi olduğunu belirttik. Fakat bugünkü yapıyla Genel Merkezimizin ve başında bulunan kişiler buna yansımalarını söyledik. Birçok arkadaşın hakları kadında değindiği gibi ancak sosyal demokrasiyi, CHP'ye bu onun etkisi altındaki tabanda çalışarak, o tabanda, belirli kitle örgütlerinde çalışan kişileri yanımıza alarak, birlikte belirli eylem için sokarak ancak sosyal demokrasiyi ve CHP'yi etkileme yoluna gidilebilir. Bu konudaki çalışmalarımız tabanı temel almak durumundadır. Elbette bu çalışma hem sosyal demokrasiyi kendi bütünlüğünü muhafaza ederek belirli bir eylem içinde sokmak yönüyle, hem de sosyal demokrasiyi eleştirilmesi, onun ikilyütlü, kaypak tutumunun sergilenmesi yönüyle olacaktır.

Samsun İl Sekreteri
Halim Bulutoğlu'nun
konuşmasından

Esnaf ve Sanatkarlar Antifaşist Mücadeleye Kazanılmalıdır

Mustafa Oksal — Arkadaşlarım, ben sadece bazı temsilci arkadaşlarımızın değişimlerine, temsilci arkadaşlarımızın bulunduğu bölgelerdeki anti - faşist mücadeledeki çalışmalarına yardımcı olurken kamusal esnaf ve sanatkarlar teşkilatı içinde görevli bir arkadaşımız olarak bazı konuları anlatmak istiyorum.

Esnaf ve sanatkarlar konfederasyonu tarafından bugün Türkiye'de 3 milyon üzerinde küçük esnaf ve sanatkar olduğu söyleniyor. Bu 3 milyon üzerinde ki esnaf ve sanatkarın ancak 300 bin kadarı kredi olanaklarından yararlanabilmektedir. Tüm esnaf ve sanatkarların kullandığı kredi 5 milyar civarında, ortalama her esnaf ve sanatkar 13 - 14 bin lira civarında kredi düşmektedir. Yine hepimiz biliyoruz ki, tekelleşen sermaye karşısında esnaf ve sanatkarlarımız büyük bir yıkım içinde girmişlerdir. Yine biliyoruz ve seçim bildirgimizde de açıkça belirtmişiz, yıllardan beri bu çampan içinde bulunan bir arkadaşımız olarak tekelleşen sermaye karşısında es-

bir. İhna yâstemlin sonuç vermesi, mutlaka yüksek bir ideolojik düzeyin varlığına gerektirir. Bu yüzden, anti - faşist güç ve işbirliği politikası, partilerin ideolojik düzeyinin her bakımdan yükseltilmesini zorunlu kılmaktadır.

Arkadaşlar,
Anti - faşist güçlerin iş ve eylem birliğinin, kısa sürede ulaşılabilecek bir hedef olmadığını da değinmek istiyorum. Anti - faşist güç ve eylem birliği, uzun ve sabırlı bir mücadele sonucunda ulaşılabilecek bir hedef olacaktır. Bu mücadelede bazı hedeflere daha kolay, bazı hedeflere daha zor, hatta çok büyük güçlüklerle ulaşılabılır. Bazı güçlerle işbirliğinin sağlanması daha kısa bir yol izleyebilir, bazı güçlerin anti - faşist mücadeleye kazanılması oldukça uzun çalışmalarını gerektirebilir. Hatta bazı önemli güçlerin kazanılması, en uzun ve yorucu çalışmayı gerektiren hedef durumunda ortaya çıkabilir. Sosyal demokrasinin geniş bir kitle desteğine sahip olduğu Türkiye'de özellikle bu durum beklenbilir. Fakat Partimiz, anti - faşist güç ve eylem birliği için mücadeleye girenler, bu mücadelede sadece bazı hedefleri göze alması, bazı hedefleri ise koşullara bırakmış değildir. Tersine, anti - faşist güç ve eylem birliğinin en ileri hedeflere ulaşması için sonuna kadar direnen mücadeleye edebilecek tek güç, Partimizdir. Bu mücadelenin her aşamasında atılabilecek adımları ulaşılabilecek ve ulaşılmaması gerekten hedefleri, mevcut koşullara dayanarak Partimiz belirleyecektir. Bu değerlendirmeler sırasında diğer demokratik güçlerin durumları sonuna kadar dikkate alınacak ve onlara hiçbir hedef empoze edilmeye çalışılmayacaktır. Olsa, Partimiz dışındaki hiçbir gücün subjektif istekleri bu mücadeledeki hedefleri belirlemeyecektir. Türkiye'de çok sık görüldüğü

gibi, zaman zaman toplumdaki, mücadeledede olmaksızın, farklı politik eğilimlerdeki ilericiler, demokratik güçlerin tabanındaki birliğini ilk adımı da, toplumumuzun politik bakımdan en aktif bu kesiminde atılmak zorundadır. Ayrıca demokratik kitle örgütleri, henüz kendileri dışında kalan emekçi kitlelerin demokratik mücadeleye katılmalarında da önemli bir yer tutmaktadır. Bu koşullarda, partilerin demokratik kitle örgütlerindeki çalışmaları, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının somut hedefleri konusunda yanlışla sürüklemelidir. Bu hedeflerin ancak bilimsel bir değerlendirme sonucu ortaya çıkacağı unutulmamalıdır. Bazı hedeflere kısa sürede ulaşılması ya da ulaşılamayacak olması, Partilerin, ne anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının tutarlılığı konusunda kuşkuya düşürmelidir, ne de bu politikanın kısa vadeli hedeflere ulaşmak için bulunduğu kamsına yönelmelidir.

Arkadaşlar,
Son olarak demokratik kitle örgütlerinin önümüzdeki dönemde taşıdığı önem konusunda değineceğim. Başta sendikalar olmak üzere demokratik kitle örgütleri, faşizme karşı olan güçlerin iş ve eylem birliğinin sağlanmasında çok önemli bir rol oynayacaklardır. Siyasal partilerin ve siyasal akımların, anti - faşist güçbirliğinin sağlanmasında oynayacakları rol de, büyük ölçüde, demokratik kitle örgütlerindeki çalışmalarına bağlı olacaktır. Demokratik kitle örgütleri, geniş kitlelerin ekonomik ve demokratik mücadelelerini bilincine vardıkları, bu mücadeleyi ilk olarak katıldıkları ve bir araya geldikleri örgütlerdir. Demokratik kitle örgütlerinde bir araya gelen kitleler, toplumumuzun siyasal bakımdan en aktif bölümünü meydana getirmektedirler. Emekçi kitlelerin bu bölümünün kazanılması, her anti - faşist mücadelenin atacağı ilk adım

olmak zorundadır. Farklı politik eğilimlerdeki ilericiler, demokratik güçlerin tabanındaki birliğini ilk adımı da, toplumumuzun politik bakımdan en aktif bu kesiminde atılmak zorundadır. Ayrıca demokratik kitle örgütleri, henüz kendileri dışında kalan emekçi kitlelerin demokratik mücadeleye katılmalarında da önemli bir yer tutmaktadır. Bu koşullarda, partilerin demokratik kitle örgütlerindeki çalışmaları, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının somut hedefleri konusunda yanlışla sürüklemelidir. Bu hedeflerin ancak bilimsel bir değerlendirme sonucu ortaya çıkacağı unutulmamalıdır. Bazı hedeflere kısa sürede ulaşılması ya da ulaşılamayacak olması, Partilerin, ne anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının tutarlılığı konusunda kuşkuya düşürmelidir, ne de bu politikanın kısa vadeli hedeflere ulaşmak için bulunduğu kamsına yönelmelidir.

Arkadaşlar,
Son olarak demokratik kitle örgütlerinin önümüzdeki dönemde taşıdığı önem konusunda değineceğim. Başta sendikalar olmak üzere demokratik kitle örgütleri, faşizme karşı olan güçlerin iş ve eylem birliğinin sağlanmasında çok önemli bir rol oynayacaklardır. Siyasal partilerin ve siyasal akımların, anti - faşist güçbirliğinin sağlanmasında oynayacakları rol de, büyük ölçüde, demokratik kitle örgütlerindeki çalışmalarına bağlı olacaktır. Demokratik kitle örgütleri, geniş kitlelerin ekonomik ve demokratik mücadelelerini bilincine vardıkları, bu mücadeleyi ilk olarak katıldıkları ve bir araya geldikleri örgütlerdir. Demokratik kitle örgütlerinde bir araya gelen kitleler, toplumumuzun siyasal bakımdan en aktif bölümünü meydana getirmektedirler. Emekçi kitlelerin bu bölümünün kazanılması, her anti - faşist mücadelenin atacağı ilk adım

Çankaya İlçe örgütünün raporundan

İlkleri gerçekleştirile dayalı önerilere, gerçeklere dayalı programlara dayanmamaktadır. Hem daha önemli bunlara dayanmadığı için Partimiz, Türkiye İşçi Partisi bu eylemlerin içinde yoktur. Bunun sonucu olarak çeşitli biçimlerde önerilen eylem birlikleri olumsuz olarak sonuçlandırdığı zaman yine çeşitli kesimlerde, ilericiler, devrimci, sosyalist kesimlerde bir umutsuzluk belirmektedir. Açığın bir nedeni bu idi.

Yine Türkiye'de anti - faşist mücadele, anti - emperyalist mücadele kendisini dayattıkça buna karşı sanki tutarlı bir yol imiş gibi bireysel teröre dayalı bir takım eylemler kongüdüdüğü, bu eylemlerin yanlışlığı görenler kavrayanlar, gene bu açığı duyabiliyorlardı.

Şimdi Partimiz ideolojik sağlamlığına dayanarak, ona güvenerek ve de militan kadrolarına güvenerek bu açığa cevap verme durumunda. Bu açığa cevap verecek. Bunu bütün ictenliğimle söylüyorum.

Artık çoğu çevrelerde konuşduğumuzda görüyoruz ki, Türkiye İşçi Partisinin de içinde olmadığı, TIP'in çerçevesini ve programını belirlemediği bir anti - faşist, anti - emperyalist ortak platform oluşturulamaz ve geliştirilemez. Türkiye'deki devrimci hareketin buna ihtiyacı var Türkiye İşçi Partisinin böyle bir örgütlemesine, anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleyi geliştirme ihtiyacı var. Bu ihtiyaca cevap verecek olan hareketin, işçi sınıfı hareketinin Partimiz olduğunu yine parti yöneticilerinin konuşmalarından görülebiliyoruz. Ne diyorsun Parti yöneticisi arkadaşlarımız ve anti - faşist, anti - emperyalist mücadeledeki emekçilerimizdir sınırlarını nasıl çiziyorlar. Diyorlar ki, Türkiye'de CHP de dahil olmak üzere bütün sol partiler anti - faşist, anti - emperyalist eylem birliğine hatta zarar vermeleri muhtemel olsalar bile açığa çıkacak böyle bir eylem birliğine, biz bir tek kişiyin bile girmesini istiyoruz, onun için çaba sarf ediyoruz, onun için sabırlı bir mücadele veriyoruz, diyorlar.

Bunu ben kendi adına bir partili olarak kavramak zorundayım. Ve bize yine son derece geniş, ama gene ideolojik netliğe de belhizin bir çerçeve çiziliyor ve deniyor ki, maocu olmayan, bireysel teröre dayanmayan bütün örgütlerle ilişki kurmak, onların anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleye içinde olabilmelerini sağlamak. Gene bütün bunların dışında, şimdiye kadar Türkiye'de hiç bir siyasi hareketle görmediğimiz bir alacak görüldüğü görüyoruz. Şu Broşürün sonunda müsadelenize son paragrafı okumak istiyorum.

"Türkiye İşçi Partisi tarafları eşit hakları katılacakları, bir anti - faşist parti, birlik, sendika, dernek, kurulus ve örgütlerin temsil edilecekleri birleşik bir hareketin huzla geliştirilmesini, demokratik toplumsal muhalefetin örgütlenip güçlendirilmesi için üstüne düşen her türlü görevi hazırlar."

Burada altını çizmek istediğim olay şu arkadaşlarım. Türkiye İşçi Partisi diyor ki, "Bizim parti eşit hakları katılacakları". Bu bir yaklaşım meselesidir. Bu, anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleyi doğru biçimde kavramaya iş kitlelere kavramaya sürecine girme meselesidir. Bunu şimdiye kadar hiç bir şekilde görmedik. Hepimizin bildiği, arkadaşlarımızın çeşitli biçimlerde eleştirdiği ve bugün Türkiye'de artık tutmayacağı an-

laşlan UDC çağrılarında gördük. Onun dışındaki çağrılarda da gördük. Tepeden sarık, üstten bakan, sadece ben varım, benim dışında kimse yoktur ve ancak benim cephe olur, anti - faşist eylem olur diyen bir anlayışa karşı, kendiliğinden işbirliğine, kendiliğinden netliğe güvenen bir tavır görüyoruz.

Ve arkadaşları bütün bu ideolojik netlik ve politik esnekliği, -yinelemek istiyorum- kavramış bir Parti olarak, en sade üyesinden, en tepedeki, Genel Merkezdeki yönetici arkadaşlara kadar anti - faşist, an-

ti - emperyalist mücadelenin gereklerini kavramış bir Parti olarak ülkemizdeki anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleyi örgütleyeceğimize inancımı ifade etmek istiyorum.

Yaşasın ülkemizdeki anti - emperyalist, anti - faşist eylem birliği.

Yaşasın sosyalizm yolunda bu eylem birliğinin gerçekleştirileceği olan Partimiz.

Basında görevli üye Yavuz Çizmeç'nin konuşmasından

Yayınlarımızın

-Baştarafı 15. sayfa-
ve sosyalizmi anlatmaya da çalışıyoruz. Konuşmalarımızda sınıf ve kitle sendikacılığı, fazla kuramsal olmadan anlatılan konuların başında geliyoruz. Bu konuşmaların başında işçiler Partisi olduğumu biliyoruz. Kısa bir dönem sonra Parti yayınlarını götürmeye başlamam ve Partiliğimi açılmamla sevinç yarattı. Şimdi yayınlar kapışılıyor alınıyor, okunuyor ve tartışılıyor. Bu çalışmaların hemen etresinde yapılan beşinci İl Temsilcileri Toplantısına katılabilmek için işçi arkadaşlarımız kimileri özel durumlarını aşılayabilecek ölçüde yakınlaştılar. Bu çalışmalar kolektif çalışma biçimlerinde yoğunlaşmış olan maocu unsurların tercinini ve onlara sekiz saatli çekilme biçime soktu. Kısa zamanda Partiyi kazanabileceğimiz bir kaç arkadaş belirdi. Şimdi artık iki kişiyiz ve yapacak işimiz çok."

Şimdiye kadar ekteki değişiklikler yüzünden oturmamışımız bir takım çalışmalar bu dönemde başarılarla sonuçlandı. Artık ekimizde işyeri dışından sadece bir arkadaş kaldı. Ve bundan sonraki değişimler hep işçi katımları dolayısıyla olacak. Bunun bilincine kimi çalışmalarımızı daha rahat tasarlamaya geçiyoruz. Artık ekimiz doğal eylem toplantılarının yansırı işyerin diki sempatiyanları da kapsayan otuzar kişilik toplantılar ve eğitimler yapmayı başarabiliyoruz. Artık çalışma bölgemizde dost ve düşman herkes, TIP buraya bayrağını dikti" diyor.

Biz bunlara da bilerek önümüzde çok yapacak işimiz var diyoruz.

Elbetteki bu çalışmalarımızda da anlamların akıya çıkacağı. Çünkü biz Türkiye İşçi Partiliyiz.

35. sayı Çark başak'ta yayınladığımız 'Sürekli İlişki ve Etkip İçin Uyum-Bağlılık' yazı Ankara, Çankaya İlcesine bağlı bir Çalışma Ekibinin, 'Siomut Sorunlarına Dayanmak ve İlişki Kurmak' da Becerikli Olmak' başlıklı yazı İstanbul, Beşiktaş İlcesine bağlı bir Çalışma Ekibinin yazısıdır.

Partiye Duyulan Güven

Yavuz Çizmeç — Partili arkadaşlarımızın aslında yeni olarak pek fazla söyleyecek sözümüz yok. Ama yine de yönetici arkadaşlarımızdan söz almak ihtiyacı hissettim. Çünkü bu toplantıda, toplantıya açan Genel Başkanımızın konuşmasından, ikinci oturumu açan Genel Sekreterimizin konuşmasından en son konuşmacı Giresundaki emekçi arkadaşımızın konuşmasında kadar bütün konuşmaların, şimdiye kadarki bütün parti toplantılarının çok daha fazla, heyecanlandırdı. Bunu bütün ictenliğimle söylüyorum ve Partime olan inancım ve bağlılığım bir kat daha arttı. Bunun nedenlerini inderlemeye bunun nedenlerini dilim döndüğünce anlatmaya çalışacağım: Çünkü gerek dünyada şimdiye kadar verilmiş olan ve bundan sonra verilecek olan anti - faşist ve anti - emperyalist mücadelelerin özünü kavramada bu toplantı ve konuşmalar bana son derece yardımcı oldu ve bu anlamda büyük bir kazanç sağladı. Aynı heyecanı şu Örgütlü Hareketlik Güç Yenilmez adlı broşürü okuyunca

duydum. Arkadaşlarımız hepimiz çok yakından yaşıyoruz ve biliyoruz ki, bugün Türkiye'de bir açlık yaşıyoruz. Emekçi kesimler, işçi emekçi kesimlerde ve genç yurtsaver aydın kesimlerinde bir açlık yaşıyoruz. Bu açlık anti - faşist, anti - emperyalist eylem birliğinin hayata geçirilmesi, programıyla, eylem programıyla, zamanla masıyla ve eylemleriyle hayata geçirilmesini açıklar. Bunu kitle örgütlerinde çalışan bir partili arkadaşımız olarak çok yakından biliyorum. Ve eminim ki, gerek kitle örgütlerinde çalışan, gerek işyerlerinde, mahallelerinde, ilericilerle, devrimcilerle yakın doğrudan ilişkisi olan bütün partili arkadaşlarımız hissetmektedirler.

Bir açlık yaşıyor ilericiler, devrimciler, sosyalistler. Bu açlığı öylesine somut görülebiliyoruz ki, örneğin üç, dört sayı once Yürüyüş Dergimizde dört demokratik kitle örgütünün genel başkanıyla yapılan bir açlık oturumundan sonra, şimdiye kadar bizimle doğrudan ilişki kurmaya korkan arkadaş-

ların ilidki kurduğunu görülebiliyoruz. Öylesine yakın görülebiliyoruz ki bu açlığı, yine Yürüyüş Dergisinin son sayılarında bir Stand-bölge olayını anlatan bir sayfa da, -anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleyi kavrayamayanlara ve o mücadeleyi hayata geçiremeyenlere artık tarih hesap soracaktır- gibi bir cümle bir süre geç arkadaşlara umut ışıkları veriyor. Bu açlığı öylesine somut olaylarla, böylesine satırlar arasındaki kelimelerle bile görülebiliyoruz. Bu açığın kavrayabileceğimiz kadarıyla iki yanı var. Birinci yanı, şimdiye kadar Türkiye'de sol adına çıkması bir dizi siyasal hareket diyelim, çeşitli dönemlerde güçlü bir önerilerinde, eylem birliği önerilerinde bulundular, Türkiye'deki işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin böylesine bir eylem birliğine ihtiyacı var. Ama ne yazık ki ve senel olarak nedenlerini çok iyi biliyoruz, şimdiye kadar önerilen eylem birlikleri bir türlü sonuç vermedi. Neden sonuç vermedi? Çünkü özellikle 1970'ten sonrasında ele alarak bu eylem bir-

her işyerinde bir çalışma ekibi, her köyde bir çalışma ekibi

Tekelci Burjuvazi, Kitleleri Faşist Demogojiyle Aldatmaya Çalışıyor

Faşizm işçi ve emekçi sınıfların düşmanıdır. İşçi sınıfı hareketine düşmanlık, demokratik hak ve özgürlüklere, aydınların düşünce beraberiye getiriyor. İşçi sınıfı hareketine düşmanlık, işçi sınıfı ideolojisi hareketine düşmanlık, işçi sınıfı ideolojisi düşmanlığına bağlıdır. Anti komünizm düşmanlığının başından beri savundugu ve birinci bulduca uygulamaya çalıştığı bir politika. Bu politika faşist eylem gruplarıyla işçi sınıfı hareketini ve tüm demokratik hareketi geriletti sındırdığı ve devlet gücünü bütünüyle ele geçirmeye hazırlanıyor. Bu amaç için her kalba bürünüyor. Ancak faşizmin kapitalist dünyanın her yanında bir tek açık kılıcı var. O da anti komünizm.

Anti komünizm, dünyadaki üç temel devrimci akımın (sosyalist sistem, Uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş hareketleri) karşısına en saldırgan bir biçimde çıkan emperyalist politikası. Yelretilmiş uygulamaları faşistler. Bu anlamda anti - komünizm, emperyalist burjuvazinin uluslararası temel politik tutumu. Amacı, sosyalizmin heri aşamaları yıkılmasını önlemek, uluslararası işçi sınıfı hareketinin kazanımlarını elinden almak, ulusal kurtuluş hareketlerini bastırmaktır. Çeşitli ülkelerdeki faşistler bu amaçla hizmet için kitle tabanı yaratmaya, giderek devlet aygıtını kontrol etmeye ve bu yolla dünya devrimci sürecini durdurmaya, biçimsiz yolla yaşatmaya hizmet etmeye çalışan emperyalizmin yerli politik iştirakçileridir.

Emperyalizmin artık faşizm ihraç etmeye gücü yetmiyor. Detant bünye engellemeye temel faktör durumunda. Şimdi faşizmin aşkıtan savunulması çok güç. Üç temel devrimci gücün kazanımları uluslararası politik alanda böylece demokratik bir ortam yaratır. Ancak bu faşizmin yerli uygulamalarına engel değil. Üç temel devrimci gücün kabul ettirdiği detant tek tek kapitalist ülkelere otomatik bir demokratikleşme sağlıyor. Bunun için ulusal planda işçi sınıfının ve tüm öteki demokratik güçlerin inatçı ve kararlı mücadelesi gerekiyor. Tekellere besleyen kaynaklar kurulumadıkça, dirençli militarist çevreler temizlenmedikçe ve bunun için kitlelerin güçlü inatçı, kararlı ve kalıcı bir biçimde seferber edilmedikçe faşist tehlikenin önünün alınması imkansız.

Faşizme karşı tüm demokratik güçlerin eylem birliğinin sağlanması ve faşist ideolojinin etkilerinin ortadan kaldırılması faşizme karşı mücadelenin tek ve geçerli yöntem.

Faşist demagojinin en geniş kitleleri içinde durmadan açığa çıkarılması gerekiyor.

Her somut olayı durmadan usanmadan defalarca açıklarak bilimsiz kitlelerin faşizme kitle tabanı olmalarının önüne geçilmesi bu kitlelerin içinde örgütlenmeye mümkün. Onlara doğru çözümleri ve kurtuluş yolunu göstermek, faşist demagojinin yerle bir edilmesine mümkün.

Gençlerin faşist demagojinin etkilerinden ayrılması için daha kararlı ve daha etkin bir mücadele sürdürülecek anti - faşist eylemi geliştirmek gerekiyor.

Faşizm burjuvazinin kitlelerin sorunlarına çözüm getiremediği, kitleleri yönetmekle aceze düştüğü dönemlerde parlıyor. Tekelci burjuvazi tarafından kitlelerin bunaltılması, çözüm diye öneriliyor.

Bugün Türkiye'de kitleler bunalmış içinde. Sorunlar hergün artıyor. Burjuvazi kitlelerin sorunlarına çözüm getiremiyor. Öne sürülen verileri göre en iyimser bir yorumla faal nüfusun beşte biri işsiz. Bu rakamın içinde gizli işsizler yok. İş olup da insanca yaşamayanlar için hesap yapmak işe tümden geçersiz. Çünkü işçi emekçi kitleler içinde insanca yaşamaya elverişli ücret alanlar çok küçük bir azınlık. Yoksul emekçi kesimlerinde, özellikle, yoksul köylüler içinde okuma yazma oranı %50'nin altında. Toplamda üretilenden aldıkları yarı en küçük şartlarda ve de sağlıklı kaldıkları sürece ayakta durmalarına yetiyor. Bu büyük kitle örgütsüz, iktidara yönelik talepleri son derece sınırlı; ancak, en temel, en hayati konularında odaklaşmış durumda.

Tüm nüfus içinde yüksek tahsil görmüş olanların oranı %3 civarında. Yüksek tahsil yapmanın iş bulmak açısından, aç kalmamak açısından önemli yararı var. En genelinde görülün yarar bu. Diploma sahibi olmak iş bulmada başlıca etken. Ama giderek bu da yetmiyor. Yüksek tahsil yapan onbinlerce genç iş bulmak burjuvazi için çözümsüz bir sorun. Diplomalı işsizler her geçen gün biraz daha çoğalıyor. Sıradan devlet memurlukları yüksek tahsil gençler tarafından dolduruluyor.

Diğer etkilerinin yanında bu durum da öğrenci çekiç içinde koyu bir istikbal endişesi yaratıyor. Beri yandan yüksek tahsil olmamış onur kazandırıcı rolü de var. Yüksek tahsil çağına gelen ve yüksek tahsil yapmak isteyen gençlerin sayısı hızla artıyor. Yüksek tahsil yapmak özellikle yoksul kitleler içinde gelen gençler için sınıf atlatma umudu. Sadece gençler için değil, aileleri için de yüksek tahsil bir evlat, istikbal garantisi.

Öğrenci gençlik içinde önemli bir kesim yurtsever, ilerici, demokrat, sosyalist.

Tüm sorunların kaynağında kapitalist düzeni görüyor. Kapitalizmi görüyor. Bunun için örgütlenmeye çalışıyor. Anti - faşist, anti - emperyalist eylemlere giriyor.

Diğer bir kesim var. Faşist demagojinin oltalarına takılmış, tekelci sermayeye ve sömürüye karşı milliyetçilik, ırkçılık, turancılık oltalarına, anti - komünizm oltasına. Düzensiz şikâyetçi ve düzene karşı. Care diye bulduğu tekelci burjuvazinin faşist ideolojisi. Tüm gençler gibi bunlar da özvertili. Din, örf, adet gibi eski moral değerlerin yanı sıra yeni yaratılan ırkçılık turancılık gibi yeni moral değerler için bütün enerjisini ortaya koyuyor. Yaralanıyor, hapse giriyor, ölüyor.

Tümü, hiç düşünse faşist eylemin önüne gelenleri yoksul çocuklar. Hapse girerler, yaralanırlar, ölemler onlar. Faşist eylemin içinde olanların etkin kesimi öğrenci gençler.

Faşist demagojinin tuzaklarına kapılıp giden faşist ideoloji ve eyleme sempatan gençlerin kurtarılmasına gerek. Ideolojik mücadelenin, özellikle bu kesime yönelik ideolojik mücadelenin başarıya yürütülebilmesi için bu gençlerin somut sorunlarının ortaya çıkarılması zorunlu.

Mussolini'nin kara gömlekçilerinden savaşın dönüp ve işsiz kalan eski askerler yönetiyor. Çünkü Mussolini onların savaşta geçen yaşamlarını yönetmişti. Çünkü düzene onlara iş bulamadığı halde, büyük sermaye faşist eylem için onları besliyordu. Savaş işsizle edildikleri militarist disiplinin bu sefer uygulayıcısı durumunda geçmişlerdi. Devlet işinde bazı odaklar, bu faşist grupları himayesine almıştı. Bu olanaklarla yürüttükleri kabadayılık ve öteki lumpen eylemleriyle çevrelerinde göreceli bir üstünlük sağlıyorlardı. Benzer nitelikler Nazi S. A. larda görüldü.

Türkiye'deki faşist eylem gruplarında işe bu genel nitelikleri değişik koşullarda yakalamak mümkün. Siyasi iktidarı ve bazı devlet organlarının açık koruyuculuğu inkar edilemeyecek bir gerçek. Okuldan o- laka, işyerinden işyerine, kentten kente dağıtılan faşist eylem gruplarının küçük başlıklarla beslenemeyecek kadar külfetli ağır bir mali sorun olduğu açık gerçektir dendiği. Mussolini'nin savaş içinde eğitimli eski askerlerinin -yetenekleri- faşist militanlara, komando kamplarında öğitime sağlanıyor. Bu kamplar açtıktan eylemlerini gene devletin gücü yummaysa sürdürüyorlar. Nihayet faşizm, yüksek tahsildelik gençlere kaybettikleri istikbal umudunu kazanıyor. Faşist eylem grupları içindeki tüm -rütbe-ler yüksek tahsilli faşistlerin tırmanabilecekleri -makamlar-. Kaldı ki, daha ilerisi için de vaa'deler bulunuluyor. Devlet yasanma ve yönetim organları içinde çeşitli görevler onları bekliyor(). Bu vaa'delerin inandırıcı olması için de sınımdan ellerine yeterli kadar kanıt veriliyor. İş arayan işçileri buluyor. Yeterli hizmetli() yapanlara çeşitli resmi dairelerde, bir memurun yılarca çalışıp ulaşamayacağı makamlar başlıyor. Etkin oldukları devlet organlarında sempatanlıca onları işleri tez elden yürütmeye çalışıyor.

Büyük sermaye bilimsiz gençlerin tüm çöküş ve özelemlerini faşist eylem içinde karıştırmaya olanaklar hazırlıyor. Üstelik kaç-
-Devamı 15. sayfada-

ÖRGÜT HABERLERİ

Ankara, Çankaya İlçesi'ne bağlı bir çalışma ekibinin deneylerini aktaran bir yazısını yayınlıyoruz.

1976 Temmuzunda üç kişi olarak bir işyerinde kurulan ekibimiz, ilk çalışma olarak ekip bölgesinin tanınmasını, bu yönde araştırmaların yapılmasını ve ekip bölgesinde Partimizin tanıtılmasını amaçladık. Bu amaçla yoğun yayın ulaştırımı, yazın ilşkiri kurma, ilk çalışmaların temelini oluşturdu.

Ekip bölgesinin çalışanları; işçiler, memurlar, yöneticilerden oluşuyordu. İşçiler, memurlar diyoruz; çünkü daha sonra da değinileceği gibi emekçilerin bölünmesi olarak işyerimizin özelliğinden dolayıydı. Yine işyerimizin özelliklerinden biri, teknik eleman olarak çalışan kimi mühendislerin işverence yönetim kademelerine atanmaları ve emekçilerin karşısına, aynı kitle örgütü öyesi olan bir takım başka emekçilerin çıkarılmasıydı. Ekip bölgesimizdeki işçiler de çok değişik bölümlerde çalışıyorlardı. İşyerimizde büro işçilerinden başlayıp sanayi işçilerine kadar uzanan değişik çalışma birimleri bulunuyordu.

Yoğun çalışmalarımız, atelyeler ve onarım bölümlerinde sürmekteydi. Sonuçta bu çalışmalarımız sermerelendi. Partide kazandığımız çok arkadaşımız bu bölümlerden çıktı. Yönetim bölümlerindeki işçilere ise yayınları satma, Partiyi tanıtmaya biçiminde yaklaştık. Bu tür görevlerden biriside çalışan ve şimdi üye olan bir arkadaşımız da böylece tanidik ve ilşkiri kurduk.

Bölgenizin yoğun işçi çalıştırın ve görece olarak iyi özellikler gösteren kimi bölümlerine girmeğe, sesimizi duyurmamıza uzun süre zorluk çekti. Buradaki çalışan işçilerin gerç haklarında yoksun oluşu ve diğer bir takım nedenlerin yanısıra sendikaların işçilerin çok zayıf olması sonucu Partimize karşı duyarsızlıklar. Buradaki işçilerin 1976 yılında DGM'ye karşı başlatılan genel grevde dahil katılmamaları bu tesbitimizi somut bir göstergesi oldu. Ancak bu sonuç bize çalışma biçimlerimizde de önemli değişiklikler olduğunu gösterdi.

Bölgeniz emekçileriyle ilgili demokratik kitle örgütlerinden yöneticilerinin ve işyeri temsilcilerinin sosyalistlerden oluşması, bölgeniz çalışmalarını önümüze yolda açtığı gibi buradaki elemanların demokrasinin mücadelesindeki yerlerinin sağlanmasını ve başarısını da beraberinde getiriyor. Ekibimizin işyerinde çalışmaya başlayıp bu kitle örgütlerini tabandan yönlendirmesiyle daha önce düşünemediğimiz işyerinde olan maceracıların bu etkinliği hissedildi biçimde aza, örgütlenme girişimleri işyerinde sükûlöp atıldı. İşçi sınıfına ters diğer akımların da girişimleri durduruldu. Bu günlerde işyerimizde başka bir ters akımın buna

Yayınlarımızın Ekip Çalışmasındaki Yeri ve Önemi

benzer girişimleri duyuldu. Şimdi de bu girişimi durdurmaya çalışıyoruz.

İşyerindeki demokratik kitle örgütlerinin, yani memurların, teknik elemanların ve işçilerin örgütlerini, işçi ve emekçilerin demokratik kazanımları için eylem birliği yapış zorunlu. Ama iş yerimizdeki TÜRK-İŞ'den ayrılmaya DİSK üyesi sendikaların buşesinin işçi sınıfına düşman macoü yönetimi her türlü ilşkili olanağın kılıcı. Bütün girişimleri baltalamaya özen gösteren işyeri DİSK üze yönetiminin ve aynı düşünceye değmiş yönetimin gelen ilgili sendikaya yöneticisi unsurların işçi sınıfı bilimsiz ve birliğine düşman tavırları ve sendikamızın sağ çemişi, işçilerin DİSK içindeki sınıf birliklerinin sağlanmasında önemli zorluklar yeri açıyor. Bu konuda engelleri ve çalışmalarımızı bir işçi üye arkadaşımız şöyle özetlemekte :

"Çalışmalarımıza işçinin kim, işverenin kim olduğunu; emeğin ne kadar değerli olduğunu, buna karşılık artık değeri yarı emek - sermaye ilişkisini arkadaşlarla anlatarak, benimsetmeye çalışarak başladık. Biz yakındaki daha sıkı bir arkadaşlığın kurulmasıyla sürdü. İşçi arkadaşların gelişimine de bakarak Partiyi anlatmamın, tanıtımının sırasının geldiğine karar verdik. Derizlerimiz, broşürlerimizi ulaştırdık. Uzun zaman teke tek konuştuk. Artık karşılıklı güven doğmuştu. Çalışmalarımıza nitelikli, ücu unsurlar arasına yönlendirdik. Sempatanlarımız arttı. Maceracıların işyerinde etkinliği sız konusuydu. Sempatan arkadaşlarımız işyerinde artmaları ve aktif duruma geçmeleriyle, çalışmalarımızın gelişmesine bu etkinliği kurduk.

"Bu arada işyerinde bir TÜRK-İŞ'e diğeri DİSK'e bağlı iki sendikamızın mücadelesinde Partillerin doğal olarak ilerici sendikaya için çalışmaları bizlere olan güvenin artmasını sağladı. Sani sendikadan uzaklaşan işçiler ilerici sendikaya girmeye başladılar. Ancak sendikaya tepeden inme getirilen başkanı ve onun işçi sınıfına düşman Macoü yapısı çevresinde topladıklarıyla birlikte yaptıkları, işçiler arasında eskiden olan bir takım huzursuzlukların yeniden yermesine yol açtı. Zaten sendikamız her ne kadar DİSK'e katılması da sari sendikacılarındın gelen ulaşmazlığı tamamıyla üzerinden atamamıştı. Tüzük eski tüzüğe, yöneticiler eski yöneticilerdi. Bir türlü toplu sözleşmeye imza atamaması, bunun nedenleri işçilere açıklanamazı kaçınması, temsilci seçimleri yapmaması her eki puanlardı. Bizse hem bunları anlatmaya hem de işçilerin DİSK içinde toplanmasını sağlamaya çalışıyorduk. Bu çalışmalarımız bize alan güvenin artmasını ve güya 'solcu' akımların kökünden kazınmasını sağlıyor. Biz biliyoruz ki, işçiler her zaman için gerekçeleri ve doğruları en cabuk anlatan ki-

şilerdir. En önemlisi de biz gücümüzü, kılavuzumuz olan bilimsel sosyalizmin ve Partimizin alıyoruz."

Ekip eğitim çalışmasını, parti program ve tüzüğünü okuyup özümsemek, eski yayınlarımızı larama ve günlük yayınları izlemek, bilimsel sosyalizmin klasiklerini incelemek yoluna yürüyoruz. İşyerinde 20 adet satış ve 3 abone ile başlayan ÇARK BAŞAK satış iki buçuk katına, abone sayısı 9 katına ulaşmıştır. Bağış, düzenliliği gözetilerek arttırdık. Broşür satışları da, dergi satışımıza oranlı biçimde geliştirdik. Başlangıç dönemindeki amacımız, yani Partinin en geniş biçimde tanıtılması, başarıyla aşılması oluyordu. Artık örgütlenme dönemine geçmenin zamanı gelmişti. Bu süreçte Partiyeye üye kazanma biçiminde gelişimi yeni yillere geçirecektik. Artık Parti, işyerinde sükûlöp atılmaya çalışarak biçimde yerleşmişti. Sapkın akımların işyerindeki etkinliği giderek azalmıştı. İşçi-emekçi kaynaşımı kitle örgütü üyelerinin Partili işçi arkadaşlarıyla birlikteliğiyle sağlanıyordu.

Mart ayıyla başlayan seçim döneminde diğer Parti çalışmalarına uyumu bir biçimde sürdürülemeyen işyeri çalışmamız aksadı. İşyerine -o da sayısız artıma- katkıyla - yayın ulaştırma dışında birşey yapılmadı. Ayri özellikler gösteren birimlerdeki örgütlenmeyi hızlandırmak amacıyla ekibin işiye bölünmesi, zamanla manin yapılamaması ve çalışmaların aksaması nedeniyle başarısız kaldı. Bu yolda adımlar adım geri alındı.

Seçimler erisinde çalışmalar eskisinden daha da fazla yoğunlaştı. Önceden kurulan ilşkiler üyeye döndürüldü. 3 işçi arkadaş Partiyeye kazandı. Çark Başak 90, Yurt ve Dünya 71, Görev 180, Yürüyüş 55 olmak üzere satıldı. Bu rakamların çoğunun doğru olması başarmızdı. Broşürler 75 den aşayağa düşmeyen rakamlara ulaştırıldı.

Ekibin kuruluşundan bu yana hedeflenen fakat başarılmayan bir birimdeki örgütlenme çalışmamız, seçim döneminde dağıtılan bildiriler, yazın dağıtılan GÖREV dolayısıyla bu birimde bize karşı ilgileri artırdı. Bu potansiyel önümüze yolda geliştirmesine çalışmamız ekibin güncel görevidir. Partili bir arkadaşımızın bu birime naklini sağlanması, buradaki çalışmalarımıza önemli ölçüde hızlandırdı. Bu arkadaş çalışmalarına şöyle anlatıyor :

"İşe başlayış çok az olmasına karşın tüm yayınlarımızı onar onbeşer, satılmaya başladık. Bağış toplanıyor işe bilinci olarak biraz eriteledik. Kısa sürede başarılı sayılabileceğimiz bu işleri yapabileceğimiz sık sık ilkl, öklü gruplar halinde işçi arkadaşlarımızla konuşularak yapamamız, onların somut sorunlarıyla yakından ilğilenmemize, allevi sorunlarına kadar eğilimimize bağlıyoruz. Bu arada asıl çözümlerin politik olduğunu

"Devamı 15. sayfada-

Emekçi Kitlelerde Faşizme Karşı Mücadele Bilinci Gelişiyor

10 Eylül 1977 günü toplanan Başkanlık Kurulu, genel politik durumu görmüş ve aşağıdaki bildirisinin kamu oyuna yayınlanmasına karar vermiştir.

"Milliyetçi Cephe İktidarı halka düşman yüzünü her geçen gün biraz daha gösteriyor. Büyük bir toplumsal sorun olarak seçtiğimiz işsizlik, hayat pahalılığı, konut sorunu, sağlık, beslenme ve öteki toplumsal sorunlar ve emekçi halkın en hayati gereksinimleri giderek artıyor.

"MC'nin 'istikrar' adına yaptığı son zamlar daha, şimdiden hayatı yaşanmaz hale soktu. Bu zamları yeni zamlar takip edecek. Pahalılığın önlemek için emekçi halktan oy isteyen MC partilerin pahalılığın kökleyicisi olmaya devam edecekler.

"Daha dün geçekondulara tapu vereceklerini vaad eden MC partileri İktidarında, "mülkiyet hakkını korumak" gerekçesi altında Ümranîye geçekondularındaki e-

mekçi halkın üzerine yüründü. Çocuk, kadın, ihtiyar demeden ateş açıldı. Birçok ölü ve yaralının yanı sıra yüzlerce kişi gözaltına alındı, tutuklandı.

"Bu insanların suçları yoksulluktu. Yoksullukları şükürtçüydü. Açıkta kalmaktan kurtulmak için geçekonduya yapıldı. Şimdi kimisi mezarda kimisi hastanede kimisi de hapiste.

"MC demokratik hak ve özgürlüklere saldırılarında da giderek yoğunlaşıyor. Partimiz örgütlerinin yanısıra tüm ilerici örgütler tehdit ve saldırı altında.

"Gazete satmak, toplantılar düzenlemek gibi her türlü yasal eylem MC'nin emriyle kolluk kuvvetlerince engelleniyor. Kent duvarlarını ticari afişler kaplıyor, toplumsal içerikli afişlere "temizlik" adına olmadık yasaklar konuyor, cezalar veriliyor. Yasalar MC'nin faşist amaçları doğrultusunda yeniden yorumlanıyor.

"Gördürme özellikle büyük kentlerdeki faşist komandolar geri plana çekilip şüya

"Barış taarruzuna" geçerken, onların yerine resmi görevliler geçiriliyor. Bu arada faşist eylemlere de sinisce sürdürülüyor. Saldırı, yaralama, öldürme olaylarının ardı arkası kesilmiyor.

"Bütün bunlar 'Komünizmi önleme' ve 'istikrar sağlama' gerekçesi ile yapılıyor. CHP ise emekçi halka her türlü vaadini unutup kısır polemiklerle uğraşiyor. Sorunların kaynağındaki emperyalizmi ve büyük sermayeyi görmezden geliyor.

"Emperyalizme bağımlı tekellerin ve büyük toprak sahiplerinin MC eliyle uyguladığı politika emekçi halkı ezerek onlar vurgunlarını durmadan artırıyor. İşçi sınıfı ve emekçi halk yığınları için en bunalımlı yıllar tekeller için en kârlı yıllar oluyor. Ancak bu böyle gitmeyecek.

"Tüm ilerici, demokrat ve sosyalist güçler emperyalizme ve faşizme karşı güçbirliğine hazırlanıyorlar.

"Emekçi kitleler içinde, tirmanan faşizme karşı mücadele bilinci gelişiyor. Tüm yurtsever, ilerici, demokrat ve sosyalistlerin görevi bu oluşumu hızlandırarak işçi ve emekçi kitleleri örgütlemek, faşist tirmanışın önüne geçmektir."

2. Merkez Semineri Yapılıyor

2. Merkez Semineri, 10 Ekim 1977 Pazartesi günü sabahı başlamak ve 15 Ekim 1977 Cumartesi günü akşamı sona ermek üzere İstanbul'da yapılmaktadır.

Merkez Seminerlerinin ilki geçen yıl kongreler döneminde önce yapılmıştı.

Genel Merkez Seminerleri, Parti'nin ideolojik ve politik tutumunun örgüt birimlerinde kavruşu olan yayınlarını tamamlayan bir eğitim araçlarıdır. Merkez Seminerlerinin işlevini ve önemini anlatan bir yazı Çark Başak'ın bir başka sayısında yayınlanmıştır. (Çark Başak sayı 17-18, Genel Merkez Seminerleri)

Seminere katılacak olan arkadaşlarımız çağrı mektubu, geneliye elenerek Örgüt'e iletilmiştir.

Gecekondu Yıkılmak ve Cana Kıymak İnsanlık Dışı Bir Tutumdur ve Anayasa Suçudur

Ümranîye'de meydana gelen kanlı saldırı olayı ile ilgili olarak İstanbul İl Başkanı Can Açıköz, 3 Eylül'de aşağıdaki açıklamayı yapmıştır.

"Dün Ümranîye'de vukubulan olaylar 2. MC İktidarının gerçek yüzünü bir kere daha açıkça göstermiştir. 2. MC'nin baskı, zulüm ve kan demek olduğu yine kanıtlanmıştır.

"Devlet Anayasa'ya göre her yurttaşta içinde yaşanabilecek bir konut sağlamakla yükümlüdür. Oysa burjuva İktidarı bu yükümlülüğü yerine getirmemiş ve zaten getiremez. Evsiz, barsız yurttaşların geçekondulara sığınması İktidarının bu Anayasa hükmünü yerine getirmemelerinden doğuyor.

"Ama burjuva İktidarı ve şimdiki de MC İktidarı yurttaşlara konut sağlayamaz, yurttaşların kendi olanakları ile yaptıkları konutları yerle bir ederek yıkma politikasını gütmüşlerdir. Bu dün kanlı bir politikaya dönüşmüştür. Yurttaşlara konut sağlamayanlar, geçekonduların sahipleri yeni yer göstermeden geçekonduların yıkılması ve cana kıymaları insanlık dışı bir tutumdur. Anayasa suçudur."

Şili'ye Özgürlük Talep Ediyoruz

Türkiye İşçi Partisi, Şili'deki tüm siyasal tutukluların özgürlüğü için İNSAN HAKLARI Komisyonuna bir yazıyla başvurdu.

Eylül ayı Şili halkı için ve dünyada anti-faşist mücadele veren tüm halklar için önemli bir aydır. Çünkü, 1970 yılının Eylül ayında Şili Sosyalist Partisi Başkanı ve Halk Birliği Başkanı adayları Salvador Allende seçilmiş Devlet Başkanı olmuştu. Ve 1973 yılının Eylül ayında faşist bir darbe ile katledilmiş, İktidarı askerî cunta ele geçirmişti. Onbinlerce Şili'nin yokedildiği, hapsedildiği ve sürüldüğü Şili'de hâlâ binlerce tutuklu var.

Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının ve dünya halklarının kardeş dayanışmasının bir parçası olarak Şili halkıyla dayanışmasının gerçekleştirilmesini ilincindedir. Bu nedenle geçen yıl örgütlediği Şili halkıyla dayanışma geleceğinin yanında, bu yıl İnsan Hakları Komisyonuna bir yazıyla başvurarak Şili'deki tüm politik tutuklulara özgürlük talep etmiştir.

Amasya il Örgütünün Köy Toplantısı

Amasya il Örgütü, 3 Eylül 1977 Cumartesi günü Merkez ilçeye bağlı Yağcıbağ Köyünde açık hava toplantısı yaptı.

Toplantı günü köy, çark başaklı bayraklarla donatıldı, köylülere gazeteler, dergiler dağıtıldı. Toplantıda Göynücek İlçe Başkanı Abidin Koç arkadaş köyün sorunları

ve buna ilişkin olarak Türkiye'nin genel sorunları ve son politik gelişmelerle ilgili bir konuşma yaptı.

Toplantıdan sonra bir köylünün evinde sohbet devam edindi. Daha sonra Yağcıbağ köylüleri partilileri yine bekliyorlardı diyerek uğurladılar.

Merkez Gençlik Bürosu Genişletilmiş Toplantısı Yapıldı

Merkez Yönetim Kurulumuz 1. Büyük Kongre Kararları'nın ışığında, gençlik alanında etkin bir çalışma sürdürülebilmek üzere bugüne kadar Kitle Örgütleri Bürosu'na bağlı olarak çalışan Gençlik Seksiyonu'nun bağımsız Büro haline getirdi. Aynı zamanda, büroün merkez kurullarını aydınlatıcı ve ona yardımcı işlevinde daha seri ve doğrudan bir ilişki gözletildiğinden, çalışmalar Genel Sekreter'e bağlı olarak yürütülecek.

Merkez Gençlik Bürosu'nun oluşturulmasının ilk adımı olarak, 5. İl Temsilcileri Toplantısı sonrasında, 29 Ağustos günü Ankara'da genişletilmiş bir toplantı yapıldı. Genel Sekreter'in başkanlığında yapılan toplantıya 9 il örgütünden ismen belirlenen Parti üyesi gençler katıldılar. Toplantıya katılımı gerekenlerden sadece iki arkadaşımızın o gün gözetilmedi olduklarından hazır bulunamadılar.

Parti'nin bugüne kadarki mücadelesinde ve eyleminde, gençlik alanındaki çalışmalara yeterli ağırlık verilememiştir. Parti yapısının güçlendirilmesi, örgütlenmenin geliştirilip yaygınlaştırılması ve işçi - emekçi kitlelere dönük propaganda bu dönemde birincil dercede önem taşıyordu. Örneğin o sun, ya da diğer gençlik kesimlerinden oluşan, partili genç arkadaşlarımız, önderinde

ki başlıca görevlerin yerine getirilmesi için geceli gündüzlü fedakarca çalışmışlardır. Bu da, doğrudan gençlik içindeki çalışmalarından bir ölüme uzaklaşmaya yol açmıştır. Genişletilmiş büro toplantısında en başta bu sorun ele alındı. Genç arkadaşlarımızın çoğunun kendi doğal çevreleri dışında görev yüklenmiş olmalarına karşın bugünkü yüksek partililik bilincleriyle engelleri aşabilecekleri belirtildi.

Çeşitli il örgütlerinden arkadaşlarımız kendi yörelerindeki koşulları değerlendirdiler. Gençlik örgütlerinin bugünkü durumu ve sapsmaların etkisi tartışıldı. 3ü arada, Merkez Gençlik Bürosu'nun oluşturulmasının tek başına yeterli olamayacağı, bunun il örgütlerinde yürütülecek çalışmalarla yaygınlaştırılması ve desteklenmesi gerektiği ortaya kondu. Merkez bürosunun çalışmalarının çok yönlü olması gerektiği, gençlikle ilgili her konuda ve gençlik örgütlenmesinde alanlarda merkez kurullarını aydınlatıcı, bir yandan da acil önem taşıyan konularda yazılı metinler hazırlanmasının zorunluluğu üzerinde ayrıca duruldu.

Merkez Gençlik Bürosu, bundan sonra düzenli olarak toplanarak gündemindeki sorunları ele alacak ve gençlik içindeki çalışmalarını yönlendirilmesine yardımcı olacak.

DAYANIŞMA FONU

Merkez Yönetim Kurulu'muz, 1. Büyük Kongre Kararları arasında olan "Parti çalışmalarında madde sıkıntısına uğramış olanlara veya Parti çalışmalarında hayatlarını yitirmiş arkadaşlarımızın ailelerinden maddi sıkıntıya uğramış olanlara yardım yapmak" üzere Genel Merkez'de bir "Dayanışma Fonu" oluşturulmasını kararlaştırmıştır. Konu il ve ilçe başkanlıklarına ve Parti temsilcilerine genelle ile duyurulmuştur.

Fon için İş Bankası Galatasaray / İstanbul Şubesinde "TIP Dayanışma Fonu" adı altında ve 4160 sayılı ile ayrı bir hesap açılmıştır. Aşağı düzeye fonun, kısa sürede oluşması için:

- Genel Merkez bütün gelirlerinin yüzde 10'unu bu fona aktaracaktır.

- Ağustos 1977 başından itibaren hesaplanmış üzere ilimiz ve ilçelerimiz de üst kademe harcamalarına katılma paylarının yüzde 10'unu üst kurul aracılığıyla bu fona yatacağılardır.

Bu uygulama ikinci bir karara kadar böyle devam edecek. Dayanışma Fonunda belirli bir düzeye para oluştuktan sonra bu yüzdelere düşürülecektir.

Baskılara Karşı Örgütlü Bir Çalışma

Samsun'da «Görev» satan ve bildiri dağıtan arkadaşlar, polis'in ve faşistlerin engellemeleriyle karşılaştlar.

Geçen sayıdaki haberimiz, Samsun Parti binasına saldırı olayından sonra, il yönetim kurulu şaşkınlığını aydınlatmak için yinelenen toplantıya katılmadığını açıkladı. Arka- daşlarımız, bildirinin dağıtım sırasında faşistlerin saldırısına uğradılar. Fakat saldırı püskürtüldü ve bildiri dağıtım başarıyla gerçekleşti.

HALKİMİZİ,

Emperyalizm, büyük sermayedarlar ve büyük toprak sahiplerinin uşaklığını kendilerine iş edinen faşist cemalet 28.8.1977 gece si Türkiye İşçi Partisi SAMSUN il ve ilçe binasına saldırdılar, kapıyı kırarak içeri giren saldırganlar lokaledeki parti yayınlarını, afişleri, bütün kitap ve eşyaları bir araya toplayarak yaktlar.

Bu saldırının nereden kaynaklandığını bızce ve demokratik kamu oyuna çok iyi bilmekteyiz. Geçmişte ve bugün işçilere e-mekçilere, demokratlara, yurtseverlere, sosyalistlere, tüm demokratik kuruluşlara yöneltilmiş her türlü saldırının, baskı ve zulmün arkasında hep aynı güçler vardır. Baskı ve zulmünden çıkarılan bu güçler yalnız ve yalnız emperyalizm büyük sermayedarlar ve büyük toprak sahipleridir. Milliyetçi cephe işte bu egemen güçler tarafından, küçük bir azınlığı daha da zengin etmek, Üke sorunlarının olanca yükünü işçi ve emekçi sınıflara yikmak, işçi sınıfının, tüm demokratik güçlerin muhalefetine baskı ve terörle sindirmek için oluşturuldu.

Şunu çok iyi bilmelidirler ki işçi sınıfının, emekçi halkın mücadelesini baskı ve terörle durdurmak mümkün değildir. Bütün bu saldırılar partimiz, işçi sınıfımız ve demokrasiden yana güçleri yitirmez.

İşçi sınıfımız, emekçi halkımız ve tüm demokrasiden yana güçlerin örgütlü birleşik mücadelesine faşizme geçit vermeyecek, emperyalizmin, büyük sermayenin, büyük toprak sahiplerinin halka düşman gücünü kıracağız.

Ve bütün bu baskı, saldırı ve cinayetlerin hesabı er geç sorulacaktır.

Samsun'da «Görev» satışına çıkan arkadaşlar da polis'in baskısıyla karşılaştılar, 6 partiil gözaltına alındı, 2 partiil polis tarafından götürülürken dövüldü. Emniyet Müdürlüğünde arkadaşlarımızın fotoğrafları çekildi, parmak izleri alındı, hakaret ve küfürlerle karşılaştılar.

İl örgütü olaydan sonra bir basın bildirisini yayınladı. Bildirinin bir bölümü şöyledir:

«2. MC İktidaryı birliğe antidemokratik, faşizan uygulamalarla huk kazanmakta ve yeni boyutlara ulaşmaktadır. MC'nin ve İşçileri Bakan'nın «narşil» önleme tedbirlerinin ne olduğu ortaya çıkmaya başlamıştır. «Tedbir» her solun, demokratik, yurtseverlerin sindirilmesi, emekçileri örgütlenmelerin kısıtlanmasına yöneliktir.

«Yasa dışı davranışları sık sık uygulanarak «mesurlaştırılması» cabaları karşısında ileric demokratik güçler, demokratik hak ve özgürlüklerine sonuna kadar sahip çıkacaklardır.»

9 Eylül 1944 Mücadelesinin

9 Eylül, dünya devrimci mücadele sürecinde anti - faşist mücadelesinin en önemli simgelerinden biridir. Uzun bir süre devam eden ve bilimsel sosyalizme teorik ve pratik alanda son derece zengin deneyler kazandıran Bulgaristan anti - emperyalist, anti - faşist cephe mücadelesi 9 Eylül 1944'de iktidarı ele geçirdi. Zafere giden bu yolu bütünüyle bilmek, deneylerini yurt ve dünya somutunda yeniden değerlendirmek yararlı olacaktır.

Faşizme karşı birleşik cephe mücadelesinden söz edince akla ilk gelen örneklerden birisi, Bulgaristan'daki birleşik cephe ve vatan cephesi mücadelesidir. Bulgaristan işçi sınıfı hareketi ve önderi George Dimitrovdur. 9 Haziran 1923 darbesi ile Vatan Cephesinin iktidarı ele geçirdiği 9 Eylül 1944'e kadar geçen sürede BKP'nin başını çektiği birleşik cephe mücadelesi Partinin rolü bakımından son derece öğretici deneylerle doludur. Bulgaristan Vatan Cephesi mücadelesi tarih, birleşik cephe mücadelesinde ideolojik sağlamlığın gerekliliğinden, faşist olmayan tüm partilerin bir araya gelmesini yönelik çalışmalara ve mümkün olan her örgüt ve her kişiye birleşik cephe mücadelesine sokabilecek esnekliğe kadar, sınıf mücadelesi alanında zengin deneylere sahiptir.

Bulgaristan'da iktidardaki Bulgaristan 1923 Birliğine karşı girişilen 9 Haziran 1923 darbesinden itibaren verilen birleşik cephe mücadelesi, tam yirmi bir yıl devam etmiştir. Bu yirmi bir yıllık mücadele süresinde katılan örgütler içinde bir çok gelişmeler olmuş, çok zor günler yaşanmıştır. Ama birleşik cephe mücadelesi emekçi halkın her kesitinde sıkı ilişkiler bağlar kurmuş, örgütlenmesini durmadan geliştirmiştir. BKP'nin kararlılığı ve güçlenmesi-

leçliliği, geliştirdiği doğru tezler sonucu, cephe mücadelesinin afloat sürekli genişlemiş, kitlesel etkinliğini arttırmıştır. Bunun yanında, bu uzun soluklu mücadelede nefesi yemeyenler de olmuştur. Bu kadar uzun vadeli bir mücadeleyle göz alamayanlar kısa yoldan burjuvaziyeye ulaşmanın yollarını aramışlar ve bulmuşlardır. Ama halkın büyük çoğunluğu, BKP'nin önderliğinde bu uzun süre boyunca mücadeleden geri durmamış ve birleşik cephe içindeki yerini alarak faşizmi bir daha diriltemeye üzere ortadan kaldırmıştır. Cephe hareketi dışındaki tekeliler hem halkın içinde örgütlenememiş, hem de dönem dönem faşist iktidarların e- lindedi cephe hareketine karşı birer koz olarak kullanılmışlardır.

Bulgaristan'daki uzun vadeli anti - faşist birleşik cephe mücadelesi çeşitli evrelerden geçmiştir. 9 Haziran 1923'teki anti - faşist darbeden sonra birleşik cephe mücadelesi olarak başlamış, 1938 seçimleri döneminde oluşturulan Halk Cephesi ve daha sonra 1942 ortalarında yayınlanan programla kurulan Vatan Cephesi olarak mücadelesine devam etmiştir.

1944 zafereinden sonra da, sosyalizmin kurulması doğrultusundaki tüm çalışmalar BKP önderliğindeki Vatan Cephesi ile sürdürülmüştür. Bütün bu değişim evrelerinde BKP'nin tayin edici rolü son derece önemlidir. Faşizme karşı mücadelesinin bütün evrelerinde BKP, Bulgaristan halkını kurtuluşu ve geleceği için son derece doğru, tutarlı, kararlı ve esnek bir politika izleyerek, halkın ezici bir çoğunluğunun onayını alan bir politik hareket olmuştur. Birleşik cephe, halk cephesi ve vatan cephesini oluşturmanın konusundaki BKP'nin çalışmaları, hem birleşik mücadelesinin örgütlenmesini, hem de Partinin gelişmesini ve güçlenmesini-

Birleşik Cephe Zaferi

ni sağlamıştır. Geniş emekçi yığınların parti ile, Parti politikası ile tanışmasını, belli bir süre içindeki ikna edici ve tutarlı çalışmalar sonucunda da Partinin güven kazanmasını ve geniş yığınlar içinde kök salmasını sağlamıştır.

1923'de birleşik cephe mücadelesinin temelleri atılırken, Parti önemli güçlüklerle karşılaşmıştır. Ö dönemde Bulgar Çiftçi Birliğine karşı yapılan darbe konusunda BKP önce «iki burjuva partisinin çatışması» diye nitelerek tarafsız bir politika izledi. Ne var ki, darbe girişiminin giderek tüm kesimlere yönelen bir faşist hareket olması ve dimensiyer işçi sınıfı hareketinin uyarıları sonucu, BKP tarafsızlık politikasından vazgeçti. Ancak bu vazgeçiş kolay olmadı. Hızlıca bunun Partinin bütün kademeleri tarafından kavranması ve hayata geçirilmesi hiç kolay olmadı. Yüğun bir politik ve ideolojik mücadele dönemi yaşandı. İşçi sınıfı ve yoksul köylülükün ittifakının yanlış kavranmasına dayanan, Bulgar Çiftçi Birliğine karşı tarafsız davranılması ilkesinden vazgeçilmesinden ve birleşik cephe mücadelesinin anlaşılmasından sonra faşist iktidara karşı bir halk hareketinin örgütlenmesi adım adım gerçekleştirildi.

Halk hareketinin örgütlenmesi yolunda BKP, faşist iktidardan alması edilmesi ve işçi - köylü iktidarını kurmasını işçi ileric, demokrat ve emekten yana tüm siyasal partilerle ve kitle örgütleriyle önerilerde bulundu. Köy emekçilerinin siyasal örgütü Bulgar Çiftçi Birliğine, Sosyal Demokrat Partiyeye, Zanaatçılara Partisine, Genel Sendikalar Birliğine, Kooperatiflere kadar tüm emekçi örgütlerine gönderilen birlik çağrısı ile BKP saflarındaki tutukluluk aşılması yolunda önemli bir adım atıldı. Faşist darbenin ve faşist uygulamaların yalnızca Bul-

garistan işçi sınıfı hareketini hedef almadığı, tüm emekçi yığınları ve onların örgütlerini hedef aldığı geçeceği süreki olarak anlatıldı. Halkın ezici çoğunluğunu çıkarılmanın dile getirildiği ve savunulduğu bir ortak platform oluşturulmasının gerekliliği, bu platform çevresinde emekçi halkın tüm örgütlerinin ve tüm emekçi halkın yer almasının sağlanması için üstün çabalar sarfedildi. İşçiler, köylüler, zanaatçılar, küçük tüccarlar, memurlar, doktorlar, avukatlar, mühendisler, profesörler, öğretmenler, emekli subaylar ve hatta faşist olmayan generaller, emeği ile çalışan, emekten yana olan herkes faşizme karşı birleşik cephe platformuna çağrıldı.

BKP'nin bu çağrısına Bulgaristan Çiftçi Birliği olumlu cevap verdi. Artık tek başına iktidar olamayanların tepesini yaparlar iktidar için Bulgaristan Komünist Partisi ile ortak bir platform oluşturmayı kabul ettiler. Bu gelişmeyle birlikte, Bulgaristan Çiftçi Birliğindeki zengin köylüler ve kırsal kesimin diğer egemen unsurları Çiftçi Birliğinden uzaklaştılar. Böylelikle, Bulgaristan Çiftçi Birliği daha rahat bir şekilde birleşik mücadele içinde yer almaya başladı. Faşist iktidardan baskıları şiddetlendikçe bu yer alış daha sağlam bir zemine oturdu. Kırsal kesimdeki yoksul ve orta köylülük, anti - faşist mücadele içinde giderek daha içten yer almaya ve bir sınıf tavırları olarak faşizme ve emperyalizme karşı birleşik mücadeleye katılmaya başladılar.

Bulgaristan işçi sınıfı hareketinin Bulgar Çiftçi Birliğine karşı ortak mücadele önerisi, sadece platform oluşturma düzeyinde de kalmadı. Bulgar Çiftçi Birliğinin kırsal kesimlerde yeniden örgütlenmesini, güç kazanabilmesini için ona yardımcı oldu. Bulgaristan Komünist Partisi bu konuda

merkezi düzeyde resmi karar alarak, çiftçilerin yerel örgütlerini kurulasında aktif olarak yardımcı olmak için karar aldı ve bunu bütün Parti örgütlerine bildirdi. BKP, kendi örgütüne ve ideolojisine güvenerek aldığı bu karara, kırsal kesimde büyük güven sağladı. Parti örgütleri bu yolda çalışırken, etrafında geniş bir dost çevresi oluşturdu. Bulgaristan Çiftçi Birliği tüm ölkede yeniden örgütledi.

Paralel bir çalışma analizi, gençliğin faşizme karşı örgütlenmesi için temel oldu. Bulgaristan Komünist Gençlik Birliği, faşizme karşı bir gençlik örgütünü kurmasını içine aldı. Aynı şekilde, kırsal kesimde genç çiftçilerin örgütlenmelerinde yardımcı oldu. Giderek işçi ve köylü gençliğin birleşik cephesi oluştu.

Bulgar Çiftçi Birliği ve Bulgar Çiftçi Gençliği Birliği ile bölgesine olumlu ortak platformlar oluşturuldu. BKP'nin Sosyal Demokratlarla ortak çalışma gayretleri olumlu sonuç vermedi. BKP, Sosyal Demokrat Partiyeye defalarca başvurdu bulundu. Faşist hükümetin dağıtılmasını ve işçi - köylü iktidarının kurulmasını için ortak mücadele platformu önerdi. Ne var ki, Sosyal Demokrat Parti, belki «sümdinden iktidar oluru» düşüncesiyle, süreki olarak birleşik mücadeleden geri durdu. BKP'nin son derece somut mücadele hedeflerine yanagsında, Sosyal Demokratlar birleşik mücadele önerisini reddederken, bir taraftan da birleşik mücadeleyi engelleyen bir tavır izleyerek, birleşik cephe önerisini komünistlerin bir taahhüt olarak görmeye çalıştılar. Onların birleşik cephe mücadelesine bölgesine karşı tavır almalarına rağmen, birleşik cephe çalışmaları devam etti ve giderek güçlendi. Sosyal Demokrat Partinin iddialarının aslısız olduğu, birleşik cephe mücadelesinin taktik ve peçici bir sorun değil, emekten, emekçiden yana bir mücadele olduğu geniş kitlelerce görüldü ve benimsendi. Ayrıca, birleşik mücadeleye karşı duran Sosyal Demokrat Parti liderleri, kendi üyelerinin gözünde günyüz yitirecek, örgüt üyelerinin hoşnutsuzluklarıyla karşılaştılar.

Zanaatçılar Partisine ve Radikal Partiyeye BKP tarafından yapılan benzer birleşik mücadele önerisi bu partilerde de reddedildi. Dar parti çıkarlılarıyla hareket eden, emekçi halkın ödemelerini arttırmak ve birleşik cepheyi reddeden bu iki hareket, birleşik cephenin etkinliğini arttırmaya çalıştı. Köylük teorist gruplar ise, önce birleşik mücadeleyi kabul ettiler ve birleşik cephenin içinde yer aldılar. Ama birleşik cephenin örgütlenme disiplinine ve örgütlenme biçimlerine uymadılar. Giderek birleşik cephe mücadelesinin dışında kaldılar.

Bütün bunların yanında, faşist iktidar, birleşik cephenin oluşmasını önlemek için olanca gücüyle çalıştı. Tıpkı Sosyal Demokrat Parti gibi, birleşik cephe önerilerinin komünistlerin sadece bir taahhüt, hatta tuzağ olduğunu ileri sürdü. Diğer taraftan, BKP içinde ve birleşik cepheyeye katılan örgütler içinde ayrılıklar ve sekte unsurların birleşik mücadeleyi baltalaması için çaba harcadı.

Birleşik cephe mücadelesinde BKP halkın büyük güvenini topladı. Güçlü Vatan Cephesi hareketi ve 9 Eylül 1944 zafere ulaştı, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti kuruldu. Dünya işçi sınıfı hareketi, Bulgaristan birleşik cephe mücadelesinden yeri ve zengin deneyler kazandı.

Tekelci Burjuvazi

«Başaralı 14. sayfada»

dilerinden eyleme(!) katılmaktan öte hiç bir şey istemeden. Faşist alabilmek için böyle güçlü bir ideolojik hazırlığa gerek yok. İki tane tarih(!) roman okumak, Başbuğ'un lıkbuçuk nutkunu dinleyip ezberlemek, birkaç la slogan haykırarak yeterli oluyor. Ge- riye, büyük liderlerin(!) isimlerini ezberlemek kalıyor. Çünkü, faşist ideolojinin burjuva ideolojisinden temelden farklı bir tara- rı yok. Burjuva değer yargıları ise daha be- siktin itibaren beyinlere şırınga edilmişe başlanmış. İşçi sınıfının kitlesel eyleminin, örgütlerinin, demokratik hak ve özgürlükleri, düzene karşı çıkan aydınları düşman be- lemek işe eylem ilkesi, eyleme karşılaştıkça «düzeni savunurken» kazanılacak ve pekişecek bir bilinç.

Tekelci burjuvazi, faşist eylem grupları demokratik güçlerin üstüne sürerken, bu gruplar eliyle işçi emekçi kitleleri içinde taban arıyor. Faşist demagojilerle kitleleri aldatmaya çalışıyor.

Emperyalizmin İbirlilikçisi tekelci burjuvaziyi yarattığı bunalmalar içinde yok et- mek, kitlelerde faşist demagojinin etkilerini silmesini ve kitlelerin faşizme karşı etkin mücadeleye sokulmalarına mümkündür.

Emperyalizmi ve faşizmi geriletmenin başka kelay yoktu. Onun için ideolojik düzeyimiz daha da yükselmek, durmadan yükselmek ve kitle çalışmalarını artırarak faşist etkileri silmek için olanca gücümüzü ortaya koymak zorundayız. Bu konuda kay- bedecek vaktimiz yok! Aksine kazanılacak zamana ihtiyacımız var.

Partimize Güveniyoruz

«Başaralı 2. sayfada»

İşçi sınıfının partisi olmak iddiası ve işçi sınıfının partisi olarak diğer demokratik kitle örgütlerini, bu arada sendikaları ve demokratik, anti - emperyalist hareketleri yitirmeye görevinin işçi sınıfının partisine olmasın iddiasını, bir iddia olarak za- ten kabul edilmez, ama filen işçi sınıfının bu nitelikte partisi olunarak, filen bu ni- fetlere bir parti olmanın gereklerini yerine getirecek olunur, dedik. İşçi sınıfının ger- çekten bilimsel sosyalist partisi olduğumuz ve o parti olmanın gereklerini yerine geti- riyor görevlerini yaptığımız, o zaman mu- lak surette ileric, demokratik anti - emperyalist hareketlerin de öncüsü işçi sınıfının partisi olarak siz olursunuz, yani Parti- mizdir; yitirdiğimiz olursunuz, kıyafuz olursunuz, önder olursunuz. Bu kazanılmazdır.

Bu büyük bir görev, şerefli bir görev a- ma aynı zamanda ağır, güç bir görev. Artık adet haline geldi ama, «gerçekten sa- minami olarak böyle duyduğumuz işi söyleyo- rum» her toplantıdan sonra Partimize inan- cım daha artıyor ve daha büyük bir kıvanç

duyuyorum. Bir noktaya daha belirtmek ist- irik: Aközer arkadaşımız da çok haklı o- larak aynı noktaya dokundu: o da şu: Emperyalizme ve faşizme karşı bagimsizlik ve demokrasî mücadelesinde birliği ve dayanış- maı sağlayabilmek için, bu görevin üstes- inden gelebilmek için bir ayın zamanda iş- çisi sınıfı içinde örgütlenmek, müttefikli si- niflarla ittifaklarını kurmak, yani işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olarak sosyal- izm mücadelesinde açısından da, sosyalizmi yaymak, tutturmak, benimsenmek açısından da örgütlenmeyi ihmal edemeyiz, o görevle- ri ihmal edemeyiz. Ne derece bilimsel so- yalist parti olarak güçlenip iyi işler yap- maha gelir, görevleri tam tamına ve vaktin- de yerine getirirsek, bu duruma gelirecek, o zaman anti - emperyalist, anti - faşist, de- mokrasî, bagimsizlik mücadelesinde de et- kinliklerimiz, gücümüz, yönlendiren vasfımız gelişir ve o harekete de ileri aşamaları doğu- ru götürür, geliştirir. Bu toplantıdan bunu yapacağımıza inanarak, hiç tereddütüzü is- tinarak çıkıyoruz. Sizin de bu toplantı- dan aynı tereddütüzü, aynı sağlam inançla çıktığımız sanıyoruz. Sanıyoruz değil, bu- na da inanıyoruz.

Birleşik Hareket ve Vietnam Deneyi

2 Eylül 1945'de Vietnam Demokratik Cumhuriyeti kuruldu. Örgütlü birleşik gücün yenilmeyeceğinin en büyük kanıtıdır Vietnam. Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Sosyalizm için mücadele edenler Vietnam'lıların kanlarıyla yazdıkları yakın tarihlerini mutlaka incelemeli ve öğrenmelidirler. Elbette, örgütlü birleşik gücün yenilmezliğini anlayamayanlar Vietnam gibi küçük ve ekonomik bakımdan geri bir ülkenin yüz yıla yakın bir zamanda beri dünyanın en güçlü emperyalist devletleriyle nasıl mücadele edip sonunda zafere ulaştığını da anlayamazlar.

Vietnam'ın Bağımsızlık ve Sosyalizm uğrunda mücadelesi aynı zamanda Vietnam İşçi Partisi'nin tarihidir. Çünkü demokrasi ve bağımsızlıktan yana güçlerin birliği ancak bilimsel sosyalizme dayanan Vietnam İşçi Partisi tarafından gerçekleştirilmiş ve yönlendirilmiştir.

1858 - 1884 yılları arasında Fransızlar Vietnam'ı işgal ettiler. O zamanın egemen güçlerini oluşturan büyük toprak ağaları teslimiyetçi bir politikayla işgalci emperyalist güçlerle anlaşma yoluna gittiler. Zaten gelişmemiş, iktisadi ve siyasi balımdan güçsüz durumda bulunan burjuvazi de uzlaşmadan yanadı. Köylülük ve küçük burjuvazi özgürlük ve bağımsızlık istiyordu, fakat ideolojik bir çıkmaz içindeydi. İşçi sınıfı henüz siyasi bir güç değildi.

1917 Ekim Devrimi ile yeni bir ufuk belirdi. Sömürge ülkelerdeki bağımsızlık hareketleri Dünya Devrimci Hareketi'nin ayrılmaz bir parçası olarak ortaya çıktı. 1920 yıllarında Batı'da İşçi Hareketleri içinde bulunan Ho Chi Minh ilk defa Vietnam için kurtuluş yolunu gösterdi. "Ülkeyi ve ulusu kurtarmak için proletarya devriminden başka yol yoktur" diyerek bilimsel sosyalizmi Vietnam'da yaymağa ve Vietnam İşçi Partisi'ni kurmak için çalışmalarına başladı.

1925'de, sosyalist bir grup etrafında Vietnam Devrimci Gençlik Birliği'ni oluşturdu. Bilimsel sosyalizm kısa zamanda aydınlar ve işçiler arasında yayıldı. 1928 - 29 yıllarında işçi hareketlerinin güçlenmesi ve grevlerin çoğalması, kitle hareketlerinin yoğunlaşması karşısında Devrimci Gençlik Birliği yetersiz kaldı ve ayrılmacı belirdi. Marksizmi benimsemiş üç ayrı siyasi Parti ortaya çıktı. (Çin Hindi Komünist Partisi, Annam Komünist Partisi ve Yeni Vietnam Devrimci Partisi) 3 Şubat 1930'da Ho Chi Minh, Komünist Enternasyonal'in delegesi sıfatıyla her üç partinin temsilcilerini Hong Kong yakınındaki Kowloon'da bir konferansa çağırdı. Vietnam'lı marksistler bir program etrafında birleştiler.

Bu programa göre sosyalizme giden yolda atılacak ilk adım anti - emperyalist ve anti - feodal devrim idi. Bunun için de işçi

sınıfının partisini kurmak, işçi - köylü ittifakını gerçekleştirmek, Birleşik Ulusal bir Cephe oluşturmak ve Vietnam Devrimi ile Dünya Devrimci Hareketi arasında dayanışmayı sağlamak gerekiyordu.

Konferans'da ayrıca kızıl sendikalar, Kızıl Köylü Derneği, Komünist Gençlik Federasyonu, kadın dernekleri gibi kitle örgütlerinin kurulması kararı alındı.

1930 Ekim'inde Merkez Komitesi'nin ilk toplantısında partinin ismi Çin Hindi Komünist Partisi olarak onaylandı. Ve zafirin temel koşulunun Komünist Partisi'nin varlığı olduğu vurgulandı.

Parti'nin kuruluşu Vietnam halkının işgalcilerle ve toprak ağalarına karşı kendiliğinden başladığı mücadelesinde bir dönüm noktasıdır.

Parti'nin kuruluşu ile birlikte izlenen temel çizgi sosyalizm hedefinden sapmadan, somut durumların gerektirdiği güncel somut hedefler etrafında işçi - köylü ittifakı temelinde en geniş kitleleri bir Cephe'de birleştirmek olmuştur. Bu açıdan bakıldığında üç cephe kampanyası ayırıldılabilir.

Dünya'da faşizm tehlikesinin belirmesi üzerine Vietnam'da, Parti 1936 - 1939 yılları arasında, Fransız işgalini ikinci plana alarak bütün gücünü anti - faşist ve barıştan yana güçleri bir Demokrasi Cephesi'nde toparlamasına yöneltmiş ve 1936 yazında işçilerin içinde bütün demokrat ve ilerici kısımları kapsayan Çin Hindi Demokratik Cephesi kurulmuştur.

Bu dönemde Parti çeşitli eylem komiteleri, sohbet toplantıları, mitingler ile en geniş kitleleri harekete geçirmek ve küçük burjuva siyasal gruplarını ve demokratik eğilimli burjuva aydınlarını eylem birliğine kazanmaya çalışıyordu. Bir yandan işçi ve köylü devrimci güçlerin gelişip güçlenmesine çaba harcanırken, diğer yandan sürekli olarak sektörler ve dar görüşlülükle mücadele ediliyordu.

II. Dünya savaşının sona ermesi ve faşizmin yenilmesi ile Parti'nin Ulusal Kurtuluş Kampanyası'na giriştiğini görüyoruz. 1939 Kasım'ında Merkez Komitesi Çin Hindi Anti - Emperyalist Ulusal Birleşik Cephesi'nin oluşturulması kararını alıyor. Daha sonra 1941 Mayıs'ında Vietnam'ın Bağımsızlığı için Birlik (Viet Minh) kuruluyor. İzlenecek politikaya ilişkin olarak "düşman saflarını mümkün olduğu kadar bölmeğe çalışırken, ülkeyi kurtarmak ve ulusal bağımsızlığı sağlayabilecek en geniş güçleri kazanmak için çok esnek bir taktik uygulanması" kararı alınıyor.

Viet Minh strafındaki başarılı mücadele, nihayet 1945 Ağustos ayında Hanoi'de başlayan ve 11 gün içinde bütün ülkeye yayılan genel ayaklanma ile zafere ulaşıyor. 2 Eylül 1945'de Hanoi'de Başkan Ho Chi

Minh geçici hükümet adına Bağımsızlık Bildirgesi'ni okuyor ve Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'nin kuruluşunu dünyaya ilan ediyor.

6 Ocak 1946'da genel seçimler Ulusal Birlik'in zaferi ile sonuçlanıp 6 Kasım 1946'da yeni Anayasa Meclis tarafından onaylanıyor.

Ancak hemen arkasından Vietnam kuzeyden Çan Kay - Şek'in ordularının güneyden İngiliz ve Fransız birliklerinin istilasına uğruyor.

1945 - 1954 yılları ulusal bağımsızlığı koruma ve halk iktidarını güçlendirme mücadeleleri dönemidir. 1946 Mayıs'ında, şu ya da bu nedenle o güne dek Viet Minh'e katılmamış parti ve kişileri de içine alan Vietnam Ulusal Birlik'i (Lien Viet) kuruluyor. 11 - 19 Şubat 1951 tarihleri arasında Parti'nin 2. Büyük Kongresi toplanıyor, Parti'nin adı Vietnam İşçi Partisi olarak ilan ediliyor. Diğer yandan 1951 Mart'ında Viet Minh ile Lien Viet birleşiyor, cephe genişliyor.

1954 yılında örgütlü, birleşik Vietnam'lıların karşısında Fransız orduları bütün teknik üstünlüklerine rağmen yeniliyor ve 20 Temmuz 1954 Cenevre Konferansı kararları ile Vietnam'ı terk ediyorlar. Ancak bu kararlara göre ülke geçici olarak ikiye bölünmüştür. 1954'den sonra Kuzey'de sosyalizmin kuruluşuna girişirken Güney'de yeniden ulusal kurtuluş savaşı başlıyor; hem de günümüzün en güçlü ve canavar emperyalizmine, Amerikan emperyalizmine karşı. Fakat bilindiği gibi Amerika'nın bütün askeri, teknik ve ekonomik üstünlüğü Vietnam halkının kararlı mücadelesi karşısında tutunamadı. Amerikan uçakları tarafından boşaltılan bombalara, napalm'a, zehirli gazlara rağmen kuzeyde sosyalizm devrimleriyle gelişirken Güney'de de Ulusal Kurtuluş Cephesi Amerikan emperyalizmini ve onun yerli uşaklarını yenmesini bildi.

Elbette her ülkedeki devrimci hareket somut tarihsel şartlara bağlıdır ve bir ülkedeki mücadele biçimleri diğer bir ülke için geçerli olmayabilir. "Mücadele biçimleri mutlaka tarihsel konum içinde ele alınmalıdır". Ancak diğer ülkelerin deneyimlerinden de mutlaka yararlanılması gerekir.

Vietnam'da devrimci hareket başarıya ulaşmıştır, çünkü,

- İşçi Sınıfı Partisi gerçekleştirdiği işçi - köylü ittifakı temelinde hareketi yönetimini fiilen elinde tutmuş;
- İşçi Sınıfı Partisi işçi - köylü ittifakı temelinde bütün demokrat, ilerici, küçük burjuva güçleri bir Birleşik Cephe etrafında ortak düşmana karşı ortak eyleme sokabilmiş;
- Devrim sürecinin her aşamasında düşman saflarını bölerek tecrit eden, devrimci güçlerin giderek genişletilmesini sağlamış;
- Birleşik devrim cephesinin genişletilmesi için sektörler ve dar görüşlülükle mücadele ederken Birleşik Cephe'de Parti'nin yönetici görevini titizlikle savunmuş;
- Vietnam Devrimi ile Dünya Devrimci Hareketi arasında dayanışma kurulmuştur.

En genel anlamıyla Vietnam Devrimi bilimsel sosyalizm temelinde oluşan birleşik örgütlü gücün yenilemeyeceğini gösteren önemli örnektir.